

ส่วนที่ 1

ข้อมูลสรุป (Executive Summary)

บริษัท ซีอีเอช จำกัด (มหาชน) (“บริษัท”) จัดทะเบียนจัดตั้งเมื่อ วันที่ 26 พฤษภาคม 2540 ด้วยทุนจดทะเบียนแรกเริ่มที่ 1 ล้านบาท ปัจจุบัน บริษัทมีทุนจดทะเบียน จำนวน 180 ล้านบาท และมีทุนที่ออกและชำระแล้ว จำนวน 110 ล้านบาท โดยมีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจจัดจำหน่าย (1) น้ำมันเชื้อเพลิงให้กับเรือประเภทต่างๆ ได้แก่ น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว (High Speed Diesel) น้ำมันเตาชนิดต่างๆ (Fuel Oil) และน้ำมันเบนซิน (Premium Gasoline) และ (2) น้ำมันหล่อลื่นสำหรับเรือเดินทะเล เรือประมง และเรือประเภทต่างๆ โดยบริษัทจะดำเนินการจัดจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ ลาว กัมพูชา พม่า เป็นต้น ทั้งนี้ ในเดือนตุลาคม 2553 บริษัทได้ทำการขยายธุรกิจออกไปสู่การจัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นทางบกให้กับโรงงานอุตสาหกรรม และธุรกิจอื่นๆ เช่น ธุรกิจรถขนส่งทางบก ธุรกิจให้บริการรถโดยสาร เป็นต้น ซึ่งทำให้บริษัทสามารถขยายช่องทางให้บริการแก่ลูกค้าได้หลากหลายขึ้น นอกจากนี้ ในเดือนกรกฎาคม 2554 บริษัทได้เริ่มธุรกิจบริการด้านอาหาร ทำความสะอาด และซักรีด (Catering and Service) ให้แก่เรือพักอาศัย (Accommodation Barge) สำหรับพนักงานประจำแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในอ่าวไทย และเมื่อเดือนกันยายน 2555 บริษัทได้เริ่มดำเนินธุรกิจให้บริการจัดหาวัตถุดิบเพื่อใช้ในการเตรียมอาหาร จัดหาเสบียง และบริการอื่นๆ (General Supply) ให้กับเรือเดินทะเล เรือลำเลียงวัสดุ อุปกรณ์/เครื่องอุปโภคบริโภค (Supply & Service Boat) และเรือโดยสารพนักงานแท่นขุดเจาะ (Crew Boat) และแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเล เช่น อาหาร น้ำ เครื่องมือต่างๆ เป็นต้น เพื่อเป็นการต่อยอดจากธุรกิจ Catering and Service และยังเป็นการใช้ประโยชน์จากฐานลูกค้าปัจจุบันของบริษัทที่มีอยู่ในธุรกิจการจัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นทางทะเล ได้ ซึ่งมีความต้องการใช้เสบียงอาหาร และวัสดุสิ้นเปลืองอื่นๆ เพื่อใช้ในการเดินเรืออยู่แล้วเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับบริษัท

ทั้งนี้ บริษัทขึ้นทะเบียนเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 10 ซึ่งหมายถึง ผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีปริมาณการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ละชนิดหรือรวมกันทุกชนิดปีละ 30,000 เมตริกตัน (ประมาณ 36 ล้านลิตร) ขึ้นไปแต่ยังไม่ถึง 100,000 เมตริกตัน (ประมาณ 120 ล้านลิตร) หรือกรณีเป็นผู้ค้าก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) ชนิดเดียวมีปริมาณไม่ถึง 50,000 เมตริกตันต่อปี แต่เกิน 30,000 เมตริกตัน หรือเป็นผู้ค้าที่มีขนาดของถังที่สามารถเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิดหรือรวมกันทุกชนิดได้เกิน 200,000 ลิตร โดยปริมาณการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงประจำปีดังกล่าว หมายถึง ปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงแต่ละชนิดที่นำเข้ามาในประเทศ ซื้อมา ผลิตหรือได้มาในปีหนึ่ง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงปริมาณที่จัดหามาเพื่อการสำรองตามกฎหมาย

ลักษณะการประกอบธุรกิจ

บริษัทประกอบธุรกิจหลักอยู่ 2 ประเภท ได้แก่ ธุรกิจจัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น และธุรกิจให้บริการในการจัดหาอาหาร วัตถุดิบ และให้บริการอื่นๆ แก่ที่พักอาศัยในทะเล เรือเดินทะเล และแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเล (Supply Management)

1) ธุรกิจจัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น

บริษัทเป็นผู้จัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง ได้แก่ น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา และน้ำมันเบนซิน รวมถึงน้ำมันหล่อลื่นต่างๆ สำหรับเครื่องยนต์ โดยจัดหาน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นที่ได้คุณลักษณะและมาตรฐานตรงตามที่ได้ตกลงไว้กับลูกค้าจากผู้ผลิตหรือผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงรายใหญ่ (“Supplier”) เช่น บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท เชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) บริษัท เชฟรอน (ไทย) จำกัด บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) เป็นต้น บริษัทมี

ช่องทางในการจัดจำหน่ายอยู่ 2 ช่องทาง คือ การจัดจำหน่ายทางทะเลและการจัดจำหน่ายทางบก การจำหน่ายน้ำมันทางทะเลเป็นการจำหน่ายให้แก่เรือเดินทะเลประเภทต่างๆ เช่น เรือขนส่งน้ำมัน เรือบรรทุกสินค้า และเรือบริการของแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซ เช่น เรือลำเลียงวัสดุอุปกรณ์/เครื่องอุปโภคบริโภค (Supply & Service Boat) เรือโดยสารพนักงานแท่นขุดเจาะ (Crew Boat) เรือประมง เป็นต้น ในกรณีที่ลูกค้าต้องการให้บริษัทเป็นผู้ขนส่งน้ำมันให้ บริษัทจะจัดส่งน้ำมันทางเรือขนส่งน้ำมัน (Barge) ให้แก่เรือของลูกค้าที่จอดอยู่กลางทะเล และในกรณีที่เรือของลูกค้าจอดเทียบท่า บริษัทอาจจะจัดส่งน้ำมันทางรถบรรทุกน้ำมันหรือทางเรือขนส่งน้ำมัน แล้วแต่ความต้องการของลูกค้า นอกจากนี้ บริษัทยังทำหน้าที่เป็นผู้จัดหาและจัดส่งน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นตามความต้องการของลูกค้าในต่างประเทศ อาทิ สิงคโปร์ ลาว กัมพูชา และ พม่า เป็นต้น ทั้งนี้สัดส่วนรายได้จากการจำหน่ายน้ำมันทางทะเล ในปี 2553 - ปี 2555 คิดเป็นร้อยละ 97.00 ร้อยละ 93.27 และร้อยละ 94.31 ของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า ตามลำดับ

สำหรับการจำหน่ายน้ำมันทางบกเป็นการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นให้แก่กลุ่มลูกค้า ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรม และกลุ่มลูกค้าในธุรกิจอื่นๆ เช่น ธุรกิจขนส่งทางบก ธุรกิจการให้บริการรถโดยสาร เป็นต้น โดยจะขนส่งน้ำมันโดยใช้รถบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิงไปยังจุดหมายปลายทางที่ลูกค้าต้องการ ทั้งนี้ สัดส่วนรายได้จากการจำหน่ายน้ำมันทางบก โดยในปี 2553 - ปี 2555 คิดเป็นร้อยละ 3.00 ร้อยละ 6.73 และร้อยละ 5.69 ของรายได้จากการจำหน่ายสินค้า ตามลำดับ

บริษัทดำเนินการขายผ่านผู้แทนการขาย (Sales Representative) ซึ่งมีการแบ่งกลุ่มลูกค้าในความรับผิดชอบของผู้แทนการขายแต่ละรายอย่างชัดเจน ผู้แทนขายจะดำเนินการติดต่อลูกค้าซึ่งเป็นผู้ใช้น้ำมันโดยตรง (End User) และพ่อค้าคนกลาง (Wholesaler) เพื่อนำไปจำหน่ายต่อไปให้กับผู้ใช้น้ำมันเชื้อเพลิงอีกทอดหนึ่ง รวมไปถึงตัวแทนของเรือต่างประเทศ (Ship Agent) ต่างๆ ซึ่งดูแลอำนวยความสะดวกและประสานงานระหว่างเรือต่างประเทศซึ่งเข้ามาในน่านน้ำไทย กับหน่วยงานต่างๆ ทั้งราชการและเอกชนของไทย ปัจจุบัน บริษัทมีผู้แทนการขาย จำนวน 2 คน (ไม่รวมผู้จัดการฝ่ายขาย) ซึ่งผู้แทนการขายแต่ละคนของบริษัทเป็นผู้แทนขายที่มีประสบการณ์ในการจัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าที่อยู่ภายใต้การดูแลของตน

นอกจากนี้ ในการดำเนินธุรกิจจัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นทั้งทางทะเลและทางบก บริษัทมีการควบคุมปริมาณและคุณภาพของน้ำมันเชื้อเพลิงที่ทำการจัดส่งให้กับลูกค้า โดยจะทำการส่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงจากผู้ผลิตหรือผู้ค้าน้ำมันเชื้อเพลิงรายใหญ่ซึ่งจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้มาตรฐานสากล และรับน้ำมันเชื้อเพลิงจากคลังน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ผลิตน้ำมันหรือผู้ค้าน้ำมันรายใหญ่นั้นๆ โดยตรง และในกรณีที่บริษัทเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดส่งน้ำมันเชื้อเพลิงให้แก่ลูกค้ายังจุดหมายปลายทางที่ลูกค้าต้องการ บริษัทจะทำการว่าจ้างผู้ขนส่งที่มีความน่าเชื่อถือ และทำการขนส่งด้วยยานพาหนะที่ได้มาตรฐานและไม่มีสิ่งปลอมปนในถังบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิง อีกทั้งบริษัทยังมีการส่งผู้ควบคุมการจัดส่งของบริษัท (Inspector) ประจำการบนยานพาหนะที่ขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงตั้งแต่ต้นทางที่ทำการรับน้ำมันเชื้อเพลิงจนถึงจุดหมายปลายทาง เพื่อป้องกันการปลอมปนและการสูญหายของน้ำมันเชื้อเพลิงในระหว่างขั้นตอนการขนส่งสินค้า และสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้าในด้านของคุณภาพของน้ำมันเชื้อเพลิงที่จัดซื้อกับทางบริษัท

ทั้งนี้ บริษัทมีการให้วงเงินสินเชื่อแก่ลูกค้า ซึ่งเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ในการจูงใจลูกค้าและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันเพื่อควบคุมคุณภาพของลูกหนี้ให้มีประสิทธิภาพ บริษัทได้จัดตั้งคณะทำงานพิจารณาสินเชื่อเพื่อพิจารณาเปิดบัญชีซื้อขายและกำหนดวงเงินและระยะเวลาในการให้สินเชื่อให้แก่ลูกค้าแต่ละราย โดยจะพิจารณาจากปัจจัยต่างๆ เช่น ประวัติการสั่งซื้อน้ำมันและประวัติการชำระเงิน เป็นต้น นอกจากนี้ คณะทำงานพิจารณาสินเชื่อยังมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารสินเชื่อ กำกับดูแลการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า การพิจารณาบททวงวงเงินสินเชื่อและเครดิตทอมของลูกค้า และติดตามเร่งรัดหนี้สินอีกด้วย

ทั้งนี้ ธุรกิจจัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นถือเป็นธุรกิจหลักของบริษัท โดยในปี 2553 – ปี 2555 บริษัทมีสัดส่วนรายได้จากธุรกิจจัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น คิดเป็นร้อยละ 99.81 ร้อยละ 98.61 และร้อยละ 96.48 ของรายได้รวมของบริษัท ตามลำดับ

2) ธุรกิจให้บริการจัดหาอาหาร วัตถุดิบ และให้บริการอื่นๆ แก่ที่พักอาศัยในทะเล เรือเดินทะเล และแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเล (Supply Management)

ธุรกิจให้บริการจัดหาอาหาร วัตถุดิบ และให้บริการอื่นๆ แก่ที่พักอาศัยในทะเล เรือเดินทะเล และแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเล (Supply Management) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 ธุรกิจบริการด้านอาหาร ทำความสะอาด และซักล้าง สำหรับพนักงานประจำแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในอ่าวไทยบนเรือพักอาศัย (Catering and Service)

ในเดือนกรกฎาคม 2554 บริษัทเริ่มให้บริการด้านอาหาร ทำความสะอาด และซักล้าง สำหรับพนักงานประจำแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในอ่าวไทยบนเรือพักอาศัย โดยบริษัทเข้าทำสัญญาจ้างให้บริการด้านอาหาร ทำความสะอาด และซักล้าง (Catering and Service) ให้แก่พนักงานประจำแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในอ่าวไทยบนเรือพักอาศัย กับบริษัท นทลิน ออฟฟิศ จำกัด ซึ่งเป็นผู้รับสัมปทานทั้งในส่วนของเรือพักอาศัย และบริการด้านอาหาร ทำความสะอาด และซักล้าง (Catering and Service) บนเรือพักอาศัย จากบริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบริษัทยังไม่มีความรู้และความชำนาญในธุรกิจ Catering and Service บริษัทจึงได้เข้าทำสัญญาว่าจ้างให้บริการธุรกิจ Catering and Service กับบริษัท หัสติน แคทเทอริง จำกัด ซึ่งเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจการให้บริการด้านนี้ โดยบริษัทจะเป็นผู้สนับสนุนในเรื่องเงินทุนหมุนเวียน ในขณะที่บริษัท หัสติน แคทเทอริง จำกัด เป็นผู้จัดหาบุคลากรในการให้บริการ และสินทรัพย์ที่ใช้ในการให้บริการ ซึ่งสัญญาทั้ง 2 ฉบับมีอายุ 3 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 9 กรกฎาคม 2554

2.2 ธุรกิจให้บริการจัดหาวัตถุดิบเพื่อใช้ในการเตรียมอาหาร จัดหาเสบียง และบริการอื่นๆ (General Supply)

ในเดือนกันยายน 2555 บริษัทได้เริ่มดำเนินธุรกิจให้บริการจัดหาวัตถุดิบเพื่อใช้ในการเตรียมอาหาร จัดหาเสบียง และบริการอื่นๆ (General Supply) ให้กับเรือเดินทะเลและแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเล เช่น อาหาร น้ำ วัสดุสิ้นเปลือง เครื่องมือต่างๆ เป็นต้น บริษัทจะให้บริการจัดหาวัตถุดิบเพื่อใช้ในการเตรียมอาหาร จัดหาเสบียง และบริการอื่นๆ ที่ได้คุณภาพตามความต้องการของลูกค้า โดยจัดหาจากผู้จัดจำหน่ายสินค้าประเภทต่างๆ (“ผู้จัดจำหน่าย”) ตามที่ลูกค้ามีความต้องการ โดยบริษัทจะรับคำสั่งซื้อจากลูกค้าก่อนที่จะส่งคำสั่งซื้อต่อไปยังผู้จัดจำหน่าย เพื่อดำเนินการจัดเตรียม จัดหาสินค้าและจัดส่งให้กับลูกค้ายังจุดหมายปลายทางที่ลูกค้าต้องการต่อไป

ทั้งนี้ สัดส่วนรายได้จากการให้บริการในธุรกิจ Catering and Service และธุรกิจ General Supply ในปี 2554 และปี 2555 คิดเป็นร้อยละ 1.30 และร้อยละ 3.10 ของรายได้รวมทั้งหมด

ภาวะอุตสาหกรรม

ธุรกิจจัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น

บริษัทมีส่วนในการจัดจำหน่ายให้กับกลุ่มลูกค้าที่เป็นเรือบรรทุกน้ำมันและเรือบริการแท่นขุดเจาะในปี 2553 - ปี 2555 เท่ากับร้อยละ 74.91 ร้อยละ 70.28 และร้อยละ 72.41 ตามลำดับ ซึ่งกลุ่มลูกค้าที่เป็นเรือบรรทุกน้ำมันและเรือบริการแท่นขุดเจาะถือเป็นกลุ่มลูกค้าหลักของบริษัท ดังนั้น ปริมาณการจัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของบริษัทจึงมีความสัมพันธ์กับปริมาณการ

ผลิตน้ำมัน และกิจกรรมการขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเล ที่เกิดขึ้นจากการใช้น้ำมันของเรือบรรทุกน้ำมันที่ใช้ขนส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมจากแท่นขุดเจาะกลางทะเลมายังโรงกลั่นหรือคลังน้ำมัน และเรือบริการของแท่นขุดเจาะและก๊าซ ในขณะเดียวกัน ปริมาณการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของบริษัทยังสัมพันธ์กับปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงภายในประเทศ ที่เกิดขึ้นจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนเรือและ การใช้น้ำมันของเรือขนส่งน้ำมันระหว่างโรงกลั่นและ/หรือคลังน้ำมันต้นทางไปยังคลังน้ำมันปลายทาง เป็นต้น

นอกจากนี้ บริษัทยังมีกลุ่มลูกค้าที่เป็นเรือประเภทอื่นๆ เช่น เรือประมง เรือท่องเที่ยว และเรือโดยสารข้ามฟาก (Ferry) เป็นต้น โดยมีสัดส่วนของลูกค้ากลุ่มนี้ คิดเป็นร้อยละ 22.26 ร้อยละ 22.09 และร้อยละ 19.96 ในปี 2553 - ปี 2555 ตามลำดับ

▪ **อุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง**

น้ำมันเชื้อเพลิงที่มีปริมาณการผลิตและการจำหน่ายมากที่สุดในประเทศ คือ น้ำมันดีเซล ซึ่งมีปริมาณการผลิตเท่ากับ ร้อยละ 52.13 ร้อยละ 52.88 และร้อยละ 54.21 ของปริมาณการผลิตในประเทศทั้งหมดในปี 2553 – ปี 2555 ตามลำดับ และมีปริมาณการจำหน่าย เท่ากับร้อยละ 55.60 ร้อยละ 56.33 และร้อยละ 57.54 ของปริมาณการจำหน่ายในประเทศทั้งหมด ในปี 2553 – ปี 2555 ตามลำดับ

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบปริมาณการผลิตในปี 2553 กับปี 2554 พบว่า ปริมาณการผลิตน้ำมันเชื้อเพลิงโดยรวมในปี 2554 ลดลงประมาณร้อยละ 2.29 จากปี 2553 อย่างไรก็ตาม ปริมาณการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงในปี 2554 มีปริมาณเพิ่มขึ้นจากในปี 2553 ประมาณร้อยละ 2.50 โดยน้ำมันดีเซลและน้ำมันอากาศยานมีการจำหน่ายเพิ่มสูงขึ้นกว่าในปี 2553 อยู่ ร้อยละ 3.85 และ ร้อยละ 7.74 ตามลำดับ และหากเปรียบเทียบปริมาณการผลิตและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของปี 2554 และ ปี 2555 พบว่ามีปริมาณการผลิตน้ำมันเพิ่มขึ้นรวม ร้อยละ 6.09 โดยปริมาณการผลิตของน้ำมันทุกประเภทเพิ่มขึ้น ยกเว้นน้ำมันอากาศยานและน้ำมันก๊าดที่มีปริมาณการผลิตลดลง สำหรับปริมาณการจำหน่ายนั้น ในปี 2555 มีอัตราการปรับตัวเพิ่มขึ้นที่ ร้อยละ 4.91 เมื่อเทียบกับปี 2554 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นของการจำหน่ายน้ำมันดีเซล น้ำมันเบนซิน และน้ำมันอากาศยาน

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้บริษัทเชื่อมั่นว่า ในปี 2556 ปริมาณการผลิตและจำหน่ายของน้ำมันเชื้อเพลิงภายในประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2555 ซึ่งจะช่วยเพิ่มโอกาสในการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงของบริษัท ทั้งที่เป็นการจำหน่ายให้กับผู้ใช้ น้ำมันโดยตรงตามปริมาณการใช้น้ำมันที่เพิ่มขึ้น และการจำหน่ายให้กับเรือขนส่งน้ำมันระหว่างโรงกลั่นและ/หรือคลังต้นทาง ไปยังคลังปลายทาง ที่จะขนส่งเพิ่มขึ้นตามปริมาณการจำหน่ายน้ำมันที่เพิ่มขึ้นด้วย

▪ **อุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเล**

ปัจจุบันมีการให้สัมปทานขุดเจาะน้ำมันและก๊าซ จำนวน 63 สัมปทาน แบ่งออกเป็น 79 แปลง (Block) มีพื้นที่รวม 225,893 ตร.กม. โดยแบ่งออกเป็นพื้นที่ขุดเจาะบนบกจำนวน 33 สัมปทาน แบ่งออกเป็น 40 แปลง บนพื้นที่ 76,681 ตร.กม. พื้นที่ขุดเจาะในทะเลฝั่งอ่าวไทย จำนวน 29 สัมปทาน โดยแบ่งออกเป็น 36 แปลง มีพื้นที่ 104,690 ตร.กม. และ พื้นที่ขุดเจาะในทะเลฝั่งอันดามัน จำนวน 1 สัมปทาน ซึ่งมีจำนวนแปลงทั้งหมด 3 แปลง บนพื้นที่ 44,521 ตร.กม. ทั้งนี้ ยังไม่นับรวมพื้นที่พัฒนาอ่าวไทย-มาเลเซีย และพื้นที่ทับซ้อนไทย-กัมพูชา ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ 7,250 ตร.กม. และ 26,000 ตร.กม. ซึ่งยังอยู่ระหว่างขั้นตอนเตรียมการผลิตและอยู่ระหว่างการเจรจา ตามลำดับ โดยสัมปทานแหล่งขุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติทั้งหมดของไทย มีจำนวนแท่นผลิตปิโตรเลียมทั้งหมด 331 แท่น และมีจำนวนเรือผลิตและเรือกักเก็บปิโตรเลียม รวมถึงแท่นผลิตชั่วคราว จำนวน 16 ลำ (ที่มา: กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน) โดยในปี 2553 – ปี 2555 มีการผลิตปิโตรเลียม

(ประกอบด้วย ก๊าซธรรมชาติ ก๊าซธรรมชาติเหลวหรือคอนเดนเสท และน้ำมันดิบ) เฉลี่ยเท่ากับ 675,733 บาร์เรลต่อวัน เทียบเท่าน้ำมันดิบ 637,976 บาร์เรลต่อวัน เทียบเท่าน้ำมันดิบ และ 797,143 บาร์เรลต่อวัน เทียบเท่าน้ำมันดิบ ตามลำดับ (ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน) ทั้งนี้ ในปี 2555 รัฐบาลได้มีการประกาศให้เปิดยื่นขอสัมปทานปิโตรเลียม ครั้งที่ 21 จำนวน 22 แปลง แบ่งเป็นบนบก จำนวน 17 แปลง และในทะเล จำนวน 5 แปลง ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 46,000 ตร.กม. (ที่มา: กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน) ซึ่งจะส่งผลให้มีการผลิตปิโตรเลียมในประเทศเพิ่มสูงขึ้น

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้บริษัทเชื่อมั่นว่า ปริมาณการความต้องการใช้น้ำมันสำหรับเรือบรรทุกน้ำมัน เรือบิรวารแทนชุดเจาะ และเรือที่เกี่ยวข้องประเภทอื่นๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามปริมาณการเพิ่มขึ้นของพื้นที่ขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเล ซึ่งจะช่วยให้บริษัทมีโอกาสเพิ่มปริมาณการขายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นให้กับกลุ่มลูกค้าดังกล่าวได้ในอนาคต

■ อุตสาหกรรมการขนส่งทางน้ำ

สำหรับการขนส่งทางน้ำนั้น จากสถิติการคมนาคมล่าสุด (ที่มา: กระทรวงคมนาคม) ของกระทรวงคมนาคม ปริมาณการขนส่งสินค้าทางน้ำรวมของประเทศ ซึ่งหมายถึง การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ (Inland Waterway) และการขนส่งชายฝั่งทะเลของประเทศ (Coastal) มีปริมาณการขนส่งในปี 2553 และ ปี 2554 คิดเป็นประมาณร้อยละ 16.4 และร้อยละ 17.4 ของปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมดในประเทศ

สำหรับปริมาณการขนส่งสินค้าทางชายฝั่งทะเล (Coastal) ในปี 2553 และปี 2554 มีปริมาณการขนส่งสินค้าเท่ากับ 36.7 ล้านตัน และ 41.3 ล้านตัน ตามลำดับ และสินค้าที่มีปริมาณการขนส่งทางชายฝั่งทะเลมากที่สุด คือ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ซึ่งในปี 2553 และปี 2554 มีปริมาณการขนส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม จำนวน 31.2 ล้านตัน และ 34.7 ล้านตัน ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 84.8 และ 84.0 ของปริมาณการขนส่งสินค้าทางชายฝั่งทะเลทั้งหมด ซึ่งในปี 2554 มีอัตราการเติบโตร้อยละ 12.4 จากปี 2553

สำหรับปริมาณการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศนั้น การขนส่งทางน้ำมีสัดส่วนสูงที่สุดที่ 192.4 ล้านตัน และ 193.6 ล้านตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 89.0 และ 88.8 ของปริมาณสินค้าที่ขนส่งระหว่างประเทศทั้งหมด ในปี 2553 และปี 2554 ตามลำดับ ซึ่งในปี 2554 มีอัตราการเติบโตร้อยละ 0.65 จากปี 2553

โดยในส่วนของ การขนส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมทั้งหมดในประเทศ (ไม่รวมการขนส่งทางท่อ) นั้น ในปี 2553 และปี 2554 มีการขนส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมเท่ากับ 65.0 ล้านตัน และ 67.1 ล้านตัน ตามลำดับ โดยแบ่งเป็นสัดส่วนการขนส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมทางถนน ทางราง ทางน้ำภายในประเทศ (Inland Waterway) และทางชายฝั่ง (Coastal) ในปี 2553 เท่ากับ ร้อยละ 46.7 ร้อยละ 4.3 ร้อยละ 1.1 และ ร้อยละ 48.0 ตามลำดับ สำหรับในปี 2554 มีสัดส่วนการขนส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมทางถนน ทางราง ทางน้ำภายในประเทศ และทางชายฝั่ง เท่ากับ ร้อยละ 43.5 ร้อยละ 4.0 ร้อยละ 0.9 และ ร้อยละ 51.6 ตามลำดับ ทั้งนี้ ในปี 2554 มีอัตราการเติบโตร้อยละ 3.3 จากปี 2553

จากข้อมูลของกรมเจ้าท่า ณ เดือนกรกฎาคม 2555 ประเทศไทยมีจำนวนเรือที่จดทะเบียนทั้งหมด จำนวน 85,065 ลำ โดยเป็นเรือที่มีขนาดเล็กกว่า 500 ตันกรอส อยู่ร้อยละ 97.4 ของจำนวนเรือทั้งหมด โดยประเภทของเรือที่มีจำนวนมากที่สุด คือ เรือที่ใช้ในอุตสาหกรรมประมง เช่น เรือประมง และ เรือห้องเย็น จำนวน 43,079 ลำ หรือ คิดเป็นร้อยละ 50.6 ของจำนวนเรือทั้งหมด ซึ่งประมาณร้อยละ 99.9 ของเรือที่ใช้ในอุตสาหกรรมประมงเป็นเรือที่มีขนาดเล็กกว่า 500 ตันกรอส สำหรับเรือที่ใช้ในอุตสาหกรรมขนส่งสินค้า มีจำนวน 11,379 ลำ และเป็นเรือที่มีขนาดเล็กกว่า 500 ตันกรอส ประมาณ ร้อยละ 85.8

ของจำนวนเรือที่ใช้ในอุตสาหกรรมขนส่งสินค้า เรือขนส่งปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ มีจำนวน 614 ลำ ซึ่งประมาณร้อยละ 54.2 เป็นเรือขนาดมากกว่า 500 ตันกรอส

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนเรือที่จดทะเบียนทั้งหมดในปี 2554 แล้วพบว่า จำนวนเรือจดทะเบียนเพิ่มขึ้นจาก 78,944 ลำ ในปี 2554 เป็น 85,065 ลำ ณ เดือนกรกฎาคม ปี 2555 คิดเป็นอัตราการเติบโตร้อยละ 7.75 จากปี 2554 โดยเรือที่มีจำนวนมากที่สุด ยังคงเป็นเรือที่ใช้ในอุตสาหกรรมประมง ร้อยละ 48.7 รองลงมาเป็นเรือโดยสาร และเรือขนส่งสินค้า ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากับ ร้อยละ 21.3 และร้อยละ 14.2 ตามลำดับ สำหรับเรือขนส่งปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ ในปี 2554 มีจำนวน 619 ลำ ซึ่งเป็นเรือที่มีขนาดมากกว่า 500 ตันกรอส สัดส่วนเท่ากับ 54.0 ของเรือขนส่งปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ทั้งหมด (ที่มา: กรมเจ้าท่า)

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นว่า จำนวนเรือจดทะเบียน ทั้งที่เป็นเรือขนส่งสินค้า เรือโดยสาร และเรือประมง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในขณะที่เรือขนส่งปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ มีจำนวนลดลงเล็กน้อย ซึ่งการเพิ่มขึ้นของจำนวนเรือจดทะเบียนจะช่วยให้ปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงของเรือประเภทดังกล่าวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยเรือประเภทดังกล่าวก็เป็นหนึ่งในกลุ่มลูกค้าที่บริษัทจำหน่ายน้ำมันให้ ทั้งนี้ ยังไม่รวมเรือสัญชาติต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยและเรือที่สัญจรรออยู่ในภูมิภาคนี้ ซึ่งเรือกลุ่มดังกล่าวถือเป็นกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของบริษัท

ธุรกิจการให้บริการ Supply Management

ปัจจุบัน ในธุรกิจจุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติมีจำนวนเรือพักอาศัย (Accommodation Barge) จำนวน 2 ลำ และแท่นที่พักอาศัยและแท่นสำรวจและแท่นจุดเจาะที่มีการให้บริการ Catering and Service จำนวน 29 แท่น รวมทั้งหมดเท่ากับ 31 แท่น ที่มีการให้บริการ Catering and Service (ที่มา: หัสติน) ซึ่งมีผู้ให้บริการในธุรกิจ Catering and Service จำนวน 4 ราย

ในส่วนของธุรกิจ General Supply ซึ่งเป็นธุรกิจจัดหาวัตถุดิบเพื่อใช้ในการเตรียมอาหาร จัดหาเสบียง และบริการอื่นๆ (General Supply) ให้กับเรือเดินทะเลประเภทต่างๆ แท่นจุดเจาะน้ำมันและแท่นพักอาศัยในทะเล ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่บนเรือหรือแท่นจุดเจาะ โดย ณ เดือนกรกฎาคม 2555 มีจำนวนเรือในประเทศทั้งหมดจำนวน 85,065 ลำ (ที่มา: กรมเจ้าท่า) และมีแท่นจุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเลจำนวน 331 แท่น และมีจำนวนเรือผลิตและเรือกักเก็บปิโตรเลียม รวมถึงแท่นผลิตชั่วคราว จำนวน 16 ลำ (ที่มา: กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน)

นอกจากนี้ รัฐบาลได้มีการประกาศเปิดให้ยื่นขอสัมปทานปิโตรเลียม ครั้งที่ 21 เมื่อเดือนมิถุนายน 2555 ซึ่งจะก่อให้เกิดความต้องการที่พักอาศัยในทะเลและบริการต่างๆ บนที่พักอาศัย รวมถึงความต้องการเสบียงอาหารและวัสดุสิ้นเปลืองต่างๆ ของแท่นจุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเล และเรือบริการต่างๆ เพิ่มมากขึ้น

การแข่งขันภายในอุตสาหกรรม

- **ธุรกิจจัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น**

ในตลาดผู้จัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นให้กับเรือเดินทะเลมีผู้ประกอบการอยู่หลายรายด้วยกัน โดยสามารถแบ่งออกเป็นสองกลุ่มหลัก ได้แก่

1. กลุ่มผู้ประกอบการที่เป็นผู้ผลิตน้ำมัน ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) บริษัท เซฟรอน (ไทย) จำกัด บริษัท เชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) และบริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน) เป็นต้น
2. กลุ่มผู้ประกอบการที่ไม่ได้เป็นผู้ผลิตน้ำมัน ได้แก่ เช่น บริษัท แมกซ์ เอ็นเนอจี (1998) จำกัด บริษัท เวลด์ บังเกอร์ จำกัด บริษัท มารีนออยล์อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด และบริษัท นาวิ อินเตอร์เทค จำกัด เป็นต้น ซึ่งบริษัทเป็นผู้ประกอบการที่อยู่ในประเภทนี้

โดยส่วนใหญ่ ผู้ผลิตน้ำมันจะประกอบธุรกิจการจัดจำหน่ายและบริการขนส่งน้ำมันควบคู่กัน อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการเหล่านี้มีขนาดของธุรกิจที่ใหญ่ และให้ความสำคัญต่อลูกค้าที่มีปริมาณการสั่งซื้อสูงเท่านั้น จึงทำให้ผู้ต้องการใช้น้ำมันรายย่อยโดยมากต้องทำการสั่งซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงจากผู้ประกอบการที่ไม่ได้ผลิตน้ำมัน แม้จะมีราคาที่สูงกว่าก็ตาม

บริษัทเป็นลูกค้าของผู้ประกอบการที่ผลิตน้ำมันเหล่านี้ โดยบริษัทจะรับคำสั่งซื้อจากลูกค้ารายย่อยหลายๆ ราย ทำให้ปริมาณการสั่งซื้อของบริษัทกับผู้ผลิตน้ำมันจึงมีปริมาณสูง ทำให้สามารถจัดหาน้ำมันเชื้อเพลิงได้ราคาที่ดี และสามารถดึงดูดผู้ต้องการใช้น้ำมันได้ ประกอบกับการให้ความสำคัญต่อการให้บริการที่ซื่อสัตย์ น่าเชื่อถือ ถูกต้อง และตรงต่อเวลา และมีมาตรการควบคุมคุณภาพสินค้าที่รัดกุม ทำให้บริษัทสามารถแข่งขันได้กับผู้จัดจำหน่ายน้ำมันที่เป็นผู้ประกอบการที่ไม่ได้ผลิตน้ำมันรายอื่นๆ ได้ นอกจากนี้ บริษัทยังมีการให้วงเงินสินเชื่อและระยะเวลาสินเชื่อแก่ลูกค้าแต่ละราย ตามปริมาณการสั่งซื้อ ความสามารถในการชำระเงินและประวัติการชำระเงินของลูกค้าแต่ละราย ซึ่งผู้ผลิตน้ำมันส่วนใหญ่มีการจำกัดการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า จึงเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์ที่สร้างความสามารถในการแข่งขันของบริษัท นอกเหนือจากเรื่องราคาขาย คุณภาพของสินค้า และบริการที่น่าเชื่อถือและครบวงจร

▪ ธุรกิจให้บริการ Supply Management

ในส่วนของธุรกิจให้บริการ Catering and Service แก่เรือพักอาศัย แท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซ รวมถึงแท่นพักอาศัย นั้น มีผู้ประกอบการอยู่จำนวน 4 ราย ประกอบด้วย Compass Group, Seadue Catering, Sodexo (Amarit) และหัดสิน โดยผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีการให้บริการบนแท่นขุดเจาะ แท่นพักอาศัย และเรือพักอาศัย จำนวน 31 แห่ง ในทะเลฝั่งอ่าวไทย ในกรณีที่จะมีการจัดจ้างผู้ประกอบการ Catering and Service นั้น ผู้รับสัมปทานแท่นขุดเจาะ แท่นพักอาศัย หรือเรือพักอาศัย จะดำเนินการเปิดให้มีการเสนอราคาจากผู้ประกอบการรายต่างๆ ที่มีประวัติการทำงานที่ดี โดยจะพิจารณาจัดจ้างผู้ประกอบการที่เสนอราคาและเงื่อนไขในการให้บริการที่ดีที่สุด ดังนั้น ราคาในการให้บริการ ประวัติการทำงานที่ดี และฐานะการเงินที่มั่นคง จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการพิจารณาคัดเลือกผู้ให้บริการในธุรกิจนี้

ในส่วนของธุรกิจ General Supply นั้น ลูกค้าจะว่าจ้างผู้ประกอบการ โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ที่ดี มีประวัติในการให้บริการที่ดี และนำเสนอสินค้าที่มีคุณภาพในราคาที่สมเหตุสมผล ดังนั้น ผู้ประกอบการที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า และมีความได้เปรียบในเรื่องของต้นทุนในการจัดเตรียม จัดหา สินค้า มีความได้เปรียบกว่าผู้ประกอบการรายอื่น

ผลการดำเนินงาน

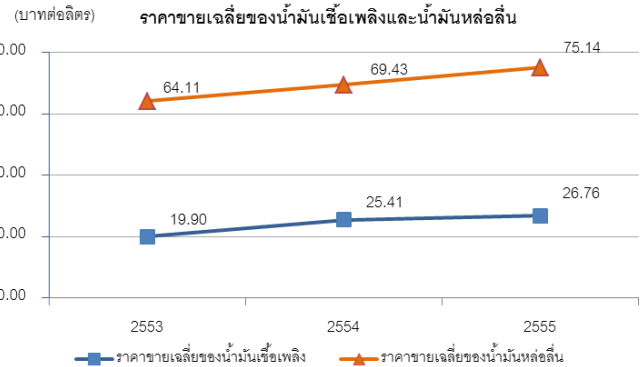
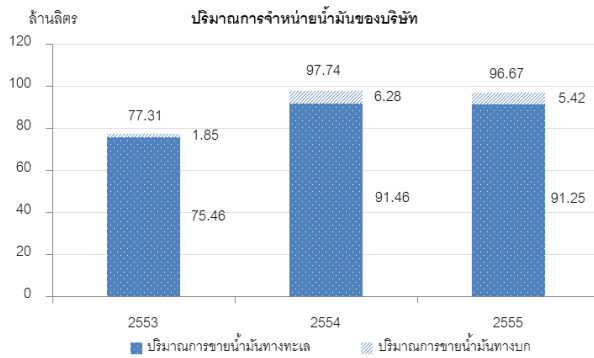
■ รายได้

รายได้รวมของบริษัทสำหรับปี 2553 – ปี 2555 เท่ากับ 1,561.94 ล้านบาท 2,535.45 ล้านบาท และ 2,700.85 ล้านบาท ตามลำดับ บริษัทมีรายได้หลักมาจากธุรกิจจัดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น ทั้งทางทะเลและทางบก คิดเป็นร้อยละ 99.81 ร้อยละ 98.61 และร้อยละ 96.48 ของรายได้รวม ในปี 2553 – ปี 2555 ตามลำดับ นอกจากนี้ บริษัทยังมีรายได้จากธุรกิจบริการด้านอาหาร วัตถุประสงค์ และให้บริการอื่นๆ แก่ที่พักรอในทะเล เรือเดินทะเล และแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในทะเล (Supply Management) ในปี 2554 และปี 2555 คิดเป็นร้อยละ 1.30 และร้อยละ 3.10 ของรายได้รวม ตามลำดับ

ในปี 2553 – ปี 2555 บริษัทมีรายได้จากการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น จำนวน 1,558.99 ล้านบาท 2,500.32 ล้านบาท และ 2,605.81 ล้านบาท โดยในปี 2554 เพิ่มขึ้นร้อยละ 60.38 เมื่อเทียบกับปี 2553 และในปี 2555 เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.22 เมื่อเทียบกับปี 2554 ซึ่งรายได้จากการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุมาจากราคาขายของน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้นและปริมาณการจำหน่ายน้ำมันที่เพิ่มขึ้นในปี 2554 เมื่อเทียบกับปี 2553 แม้ว่าในปี 2555 บริษัทปริมาณการขายน้ำมันลดลงจากปี 2554 ก็ตาม

ปริมาณการขายน้ำมันของบริษัทเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2553 – ปี 2554 เท่ากับ 77.31 ล้านลิตร และ 97.74 ล้านลิตร ตามลำดับ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 26.43 จากปี 2553 เนื่องจากกลุ่มลูกค้าเก่ามีการสั่งซื้อน้ำมันเพิ่มขึ้น สืบเนื่องจากการตั้งราคาขายของบริษัทที่สามารถแข่งขันกับผู้จำหน่ายน้ำมันรายอื่นได้ และความเชื่อถือในคุณภาพและบริการของบริษัท ประกอบกับบริษัทขยายฐานลูกค้าไปยังกลุ่มลูกค้าใหม่ที่มีศักยภาพ ทั้งกลุ่มลูกค้าในประเทศและลูกค้าในต่างประเทศ จึงทำให้ปริมาณการขายน้ำมันของบริษัทเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับบริษัทเริ่มขยายธุรกิจไปยังธุรกิจการจัดจำหน่ายน้ำมันทางบกในปลายปี 2553 ยังช่วยเพิ่มปริมาณการจำหน่ายน้ำมันอีกด้วย

สำหรับปี 2555 บริษัทมีปริมาณการขายน้ำมันเท่ากับ 96.67 ล้านลิตร หรือลดลงร้อยละ 1.09 จากปี 2554 โดยมีสาเหตุหลักมาจากบริษัทลดปริมาณการขายน้ำมันให้แก่ลูกค้าที่มีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถชำระหนี้ให้แก่บริษัทได้ ซึ่งเป็นลูกค้าที่มีปริมาณการซื้อน้ำมันค่อนข้างสูง ในขณะเดียวกัน บริษัทมีการหาลูกค้ารายใหม่เข้ามาทดแทน ทั้งนี้ ปริมาณการจำหน่ายน้ำมันส่วนใหญ่เกิดจากการขายน้ำมันทางทะเล โดยในปี 2553 – ปี 2555 บริษัทมีปริมาณการจำหน่ายน้ำมันทางทะเล เท่ากับ 75.46 ล้านลิตร 91.46 ล้านลิตร และ 91.25 ล้านลิตร ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 97.61 ร้อยละ 93.58 และร้อยละ 94.39 ของปริมาณการขายน้ำมันทั้งหมด อย่างไรก็ตาม ปริมาณการจำหน่ายน้ำมันทางบกยังมีปริมาณไม่มากนักเมื่อเทียบกับปริมาณการขายน้ำมันทางทะเล โดยในปี 2553 - ปี 2555 บริษัทมีปริมาณการจำหน่ายน้ำมันทางบก เท่ากับ 1.85 ล้านลิตร 6.28 ล้านลิตร และ 5.42 ล้านลิตร ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.39 ร้อยละ 6.42 และร้อยละ 5.61 เมื่อเทียบกับปริมาณการขายน้ำมันโดยรวม ตามลำดับ ทั้งนี้ ปริมาณการจำหน่ายน้ำมันและราคาเฉลี่ยของน้ำมัน แสดงในแผนภาพดังต่อไปนี้

นอกจากปริมาณการจำหน่ายน้ำมันแล้ว ราคาขายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นที่เพิ่มขึ้นก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ยอดขายของบริษัทเติบโตขึ้น กล่าวคือ ในปี 2553 – ปี 2555 บริษัทมีราคาเฉลี่ยของน้ำมันเชื้อเพลิง เท่ากับ 19.90 บาทต่อลิตร 25.41 บาทต่อลิตร และ 26.76 บาทต่อลิตร ตามลำดับ ในขณะที่ราคาเฉลี่ยของน้ำมันหล่อลื่น เท่ากับ 64.11 บาทต่อลิตร ในปี 2553 69.43 บาทต่อลิตรในปี 2554 และ 75.14 บาทต่อลิตรในปี 2555

ในปี 2554 บริษัทมีรายได้จากการให้บริการในธุรกิจ Supply Management จำนวน 32.92 ล้านบาท ซึ่งเป็นรายได้ที่เกิดขึ้นจากการให้บริการในธุรกิจบริการด้านอาหาร ทำความสะอาด และซักரிดให้แก่พนักงานประจำแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซบนเรือพักอาศัย (Catering and Service) โดยเป็นการรับรู้รายได้ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2554 - ธันวาคม 2554 และปี 2555 บริษัทมีรายได้จากการให้บริการในธุรกิจ Supply Management จำนวน 83.84 ล้านบาท ซึ่งเกิดขึ้นจากการให้บริการในธุรกิจบริการด้านอาหาร ทำความสะอาด และซักริดให้แก่พนักงานประจำแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซในอ่าวไทย บนเรือพักอาศัย (Catering and Service) ที่รับรู้รายได้เต็มปี และธุรกิจการให้บริการจัดหาวัตถุดิบ เพื่อใช้ในการเตรียมอาหาร จัดหาเสบียงและบริการอื่นๆ (General Supply) ที่เริ่มให้บริการเมื่อเดือนกันยายน 2555 โดยมีสัดส่วนของรายได้จากการให้บริการดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 1.30 และร้อยละ 3.10 ของรายได้รวมของบริษัท ตามลำดับ

นอกจากนี้ บริษัทมีรายได้อื่น ได้แก่ กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ รายได้เงินปันผล รายได้ดอกเบี้ย จากค่าปรับการชำระเงินล่าช้าของลูกค้า และรายได้อื่นๆ โดยในปี 2553 – ปี 2555 เท่ากับ 2.95 ล้านบาท 2.22 ล้านบาท และ 11.20 ล้านบาท ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 0.19 ร้อยละ 0.09 และ 0.41 ของรายได้รวม ตามลำดับ

▪ ต้นทุนขายและกำไรขั้นต้น

ในปี 2553 – ปี 2555 บริษัทมีต้นทุนขายน้ำมัน ซึ่งประกอบด้วย ต้นทุนน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น ค่าพิธีการ และศุลกากร (กรณีเป็นการขายระหว่างประเทศ) ค่าจ้างผู้ตรวจสอบ (Surveyor) ค่าขนส่ง และค่านายหน้า เท่ากับ 1,496.13 ล้านบาท 2,398.45 ล้านบาท และ 2,497.09 ล้านบาท ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 95.97 ร้อยละ 95.91 และร้อยละ 95.83 ของรายได้จากการขายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นทั้งหมด ทั้งนี้ ในปี 2553 – ปี 2555 บริษัทมีอัตรากำไรขั้นต้นจากการจำหน่ายน้ำมัน (รวมค่าขนส่งและค่านายหน้า) เท่ากับร้อยละ 4.03 ร้อยละ 4.09 และร้อยละ 4.17 ตามลำดับ

ในขณะที่ บริษัทมีต้นทุนการให้บริการเกิดขึ้นจากการให้บริการในธุรกิจ Supply Management ในปี 2554 จำนวน 30.94 ล้านบาท ซึ่งเป็นต้นทุนจากธุรกิจ Catering and Service ที่เริ่มให้บริการตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2554 สำหรับปี 2555 บริษัทมีต้นทุนการให้บริการ เท่ากับ 78.07 ล้านบาท ซึ่งเป็นต้นทุนในการให้บริการที่เกิดขึ้นจากการให้บริการในธุรกิจ Catering

and Service ซึ่งรับรู้เต็มปี และธุรกิจ General Supply ที่เริ่มให้บริการเมื่อเดือนกันยายน 2555 ซึ่งต้นทุนจากการให้บริการคิดเป็นร้อยละ 94.00 และ 93.11 ของรายได้จากการให้บริการในปี 2554 และปี 2555 ตามลำดับ ทั้งนี้ ในปี 2554 และปี 2555 บริษัทมีอัตรากำไรขั้นต้นจากการให้บริการ เท่ากับร้อยละ 6.00 และ 6.89 ตามลำดับ

ในปี 2553 - ปี 2555 บริษัทมีกำไรขั้นต้นจากการขายและให้บริการ เท่ากับ 62.87 ล้านบาท 104.29 ล้านบาท และ 114.49 ล้านบาท คิดเป็นอัตรากำไรขั้นต้น ร้อยละ 4.03 ร้อยละ 4.12 และร้อยละ 4.26 ตามลำดับ

▪ ค่าใช้จ่ายในการขาย ค่าใช้จ่ายในการบริหาร ค่าตอบแทนผู้บริหาร และกำไรจากการดำเนินงาน

ในปี 2553 - ปี 2555 บริษัทมีค่าใช้จ่ายในการขาย (ไม่รวมค่าขนส่ง ค่านายหน้า และค่าที่ปรึกษาในธุรกิจบริการ) ค่าใช้จ่ายในการบริหาร และค่าตอบแทนผู้บริหาร เท่ากับ 22.65 ล้านบาท 29.64 ล้านบาท และ 36.34 ล้านบาท โดยส่วนใหญ่ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงาน ค่ารับรอง ค่าที่ปรึกษา และหนี้สงสัยจะสูญ โดยในปี 2554 ค่าใช้จ่ายในการขาย ค่าใช้จ่ายในการบริหาร และค่าตอบแทนผู้บริหาร เพิ่มขึ้นจากปี 2553 โดยมีสาเหตุหลักมาจากการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงาน ที่เพิ่มขึ้นตามการเพิ่มของจำนวนพนักงานเพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจ การเพิ่มขึ้นของค่าที่ปรึกษาเกี่ยวกับการควบคุมภายในและการนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ และค่าเสื่อมราคาที่เพิ่มขึ้นจากการย้ายสำนักงาน สำหรับปี 2555 ค่าใช้จ่ายในการขาย ค่าใช้จ่ายในการบริหาร และค่าตอบแทนผู้บริหาร เพิ่มขึ้นจากปี 2554 โดยมีสาเหตุหลักมาจากการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงาน ค่ารับรอง ค่าตอบแทนกรรมการ และค่าเสื่อมราคาของสำนักงานใหม่ที่รับรู้เต็มปี โดยบริษัทมีอัตรากำไรจากการดำเนินงานร้อยละ 2.77 ร้อยละ 3.06 และร้อยละ 3.30 ตามลำดับ

▪ ต้นทุนทางการเงิน

ในปี 2553 - ปี 2554 บริษัทมีต้นทุนทางการเงิน ได้แก่ ดอกเบี้ยจ่าย ค่าธรรมเนียมธนาคาร และอื่นๆ เท่ากับ 2.57 ล้านบาท และ 11.82 ล้านบาท ล้านบาท ตามลำดับ ในปี 2554 ต้นทุนทางการเงินของบริษัทเพิ่มขึ้น โดยมีสาเหตุมาจากการเพิ่มขึ้นของเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ระยะสั้นที่เพิ่มขึ้นตามการเติบโตของยอดขาย และในปี 2555 บริษัทมีต้นทุนทางการเงิน เท่ากับ 8.95 ล้านบาท ลดลงจากปี 2554 โดยมีสาเหตุมาจากการลดลงของเงินเกินบัญชีและเงินกู้ระยะสั้นจากสถานการณ์การเงิน อันเนื่องมาจากการที่บริษัทมีเงินสดหมุนเวียนเพียงพอที่จะใช้ซื้อน้ำมันจาก Supplier และชำระคืนหนี้จากธนาคาร

▪ ภาษีเงินได้นิติบุคคล

ในปี 2553 - ปี 2555 บริษัทมีภาษีเงินได้ จำนวน 12.74 ล้านบาท 20.02 ล้านบาท และ 16.54 ล้านบาท ตามลำดับ โดยในปี 2553 - ปี 2554 บริษัทเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 30 อย่างไรก็ตาม เมื่อคำนวณภาษีเงินได้ต่อกำไรจากการดำเนินงานก่อนภาษีเงินได้ มีค่าเท่ากับร้อยละ 31.38 และร้อยละ 30.50 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล เนื่องจากบริษัทมีการปรับปรุงด้วยรายได้และค่าใช้จ่ายบางรายการที่ไม่ต้องนำมาคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร สำหรับปี 2555 คณะรัฐมนตรีมีมติปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลลงจากอัตราร้อยละ 30 เหลืออัตราร้อยละ 23 ประกอบกับบริษัทได้ตัดจำหน่ายหนี้สูญ จำนวน 12.07 ล้านบาท ซึ่งหนี้สูญส่วนหนึ่งสามารถนำมาตัดเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษีได้ จำนวน 8.84 ล้านบาท จึงทำให้ในปี 2555 บริษัทมีภาษีเงินได้ จำนวน 16.54 ล้านบาท คิดเป็นอัตราภาษีเงินได้ต่อกำไรจากการดำเนินงานก่อนภาษีเงินได้เท่ากับร้อยละ 20.69

▪ กำไรสุทธิ

ในปี 2553 - ปี 2555 บริษัทมีกำไรสุทธิเท่ากับ 27.85 ล้านบาท 45.64 ล้านบาท และ 63.39 ล้านบาท ตามลำดับ โดยคิดเป็นอัตรากำไรสุทธิ เท่ากับร้อยละ 1.78 ร้อยละ 1.80 และร้อยละ 2.35 ตามลำดับ บริษัทมีอัตราส่วนกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุมาจากการเพิ่มขึ้นของยอดขาย ประกอบกับบริษัทสามารถกำหนดราคาขายที่ทำให้บริษัทสามารถทำกำไรได้มากขึ้น และการบริหารจัดการต้นทุนขายและบริการและค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเรื่องการบริหารลูกหนี้และการติดตามการชำระหนี้ของลูกหนี้การค้า

ฐานะทางการเงิน

ณ สิ้นปี 2553 - ณ สิ้นปี 2555 บริษัทมีสินทรัพย์รวม เท่ากับ 243.47 ล้านบาท 387.08 ล้านบาท และ 401.14 ล้านบาท ตามลำดับ สินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้นโดยมีสาเหตุหลักมาจากการเพิ่มขึ้นของเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด และการเพิ่มขึ้นของลูกหนี้การค้า ซึ่งเป็นไปตามยอดขายที่เพิ่มขึ้น

สินทรัพย์หลักของบริษัท คือ ลูกหนี้การค้า โดย ณ สิ้นปี 2553 - ณ สิ้นปี 2555 บริษัทมีลูกหนี้การค้า เท่ากับ 199.00 ล้านบาท 318.76 ล้านบาท และ 276.10 ล้านบาท ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 81.73 ร้อยละ 82.35 และร้อยละ 68.83 ของสินทรัพย์รวม ตามลำดับ ณ สิ้นปี 2554 บริษัทมีลูกหนี้การค้าเพิ่มขึ้น จาก ณ สิ้นปี 2553 โดยมีสาเหตุมาจากการเติบโตของรายได้จากการขายของบริษัท ในขณะที่ ณ สิ้นปี 2555 บริษัทมีลูกหนี้การค้าลดลงจาก ณ สิ้นปี 2554 เนื่องจากบริษัทมีการบริหารลูกหนี้การค้าที่มีประสิทธิภาพ และมีความเข้มงวดในการติดตามหนี้มากขึ้น ซึ่งเมื่อพิจารณาอายุของลูกหนี้การค้า ส่วนใหญ่เป็นลูกหนี้การค้าที่ยังไม่เกินกำหนดอายุและลูกหนี้การค้าที่มีอายุไม่เกินกว่า 3 เดือน โดยลูกหนี้ที่มีอายุไม่เกินกว่า 3 เดือนส่วนใหญ่เกิดจากการเหลือของระยะเวลาการวางบิลไม่ตรงกับรอบการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้การค้า กล่าวคือ เมื่อบริษัทบันทึกลูกหนี้การค้าในวันที่ส่งมอบสินค้าแล้ว บริษัทจะออกใบแจ้งหนี้และเรียกเก็บหนี้ตามเครดิตเทอมของลูกหนี้แต่ละราย ในขณะที่ลูกหนี้จะมีนโยบายกำหนดวันจ่ายชำระหนี้ตามกำหนดเวลาการชำระเงินของแต่ละบริษัท เช่น ทุก 2 สัปดาห์ หรือเดือนละครั้ง เป็นต้น ทำให้บริษัทได้รับเงินจากลูกหนี้เกินกว่าเวลาที่กำหนด จึงเกิดความล่าช้าในการเรียกเก็บเงินจากลูกหนี้

บริษัทมีลูกหนี้การค้าของกิจการอื่นที่ค้างชำระเกินกว่า 6 เดือน ณ สิ้นปี 2553 - ณ สิ้นปี 2555 จำนวน 19.79 ล้านบาท 22.40 ล้านบาท และ 10.28 ล้านบาท ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 10.62 ร้อยละ 8.25 และร้อยละ 4.49 ของลูกหนี้การค้าของกิจการอื่นรวม (ก่อนหักค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ) ตามลำดับ โดยลูกหนี้การค้าที่ค้างชำระเกินกว่า 12 เดือนส่วนใหญ่เป็นลูกหนี้การค้าที่ค้างชำระมาเป็นเวลานาน ซึ่งก่อนหน้านี้ บริษัทยังไม่มียุทธศาสตร์ในการติดตามหนี้คงค้างที่ชัดเจนจึงทำให้มีหนี้คงค้างเกินกว่า 12 เดือนจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ในปี 2555 บริษัทมีการตัดหนี้สูญจำนวน 12.07 ล้านบาท จึงทำให้ลูกหนี้การค้าที่ค้างชำระเกินกว่า 12 เดือนลดลง ทั้งนี้ ณ 31 ธันวาคม 2555 บริษัทได้ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญของลูกหนี้การค้าที่ค้างชำระเกินกว่า 6 เดือนไว้แล้วทั้งจำนวน

บริษัทมีเงินลงทุนในกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ณ สิ้นปี 2553 - ณ สิ้นปี 2555 เท่ากับ 17.53 ล้านบาท ซึ่งเป็นเงินลงทุนในบริษัท คุณณที จำกัด โดยมีสัดส่วนการถือหุ้นร้อยละ 3.33 ของทุนที่ออกและเรียกชำระแล้ว ทั้งนี้ บริษัทไม่ได้เป็นเจ้าของที่ดินหรืออาคารใดๆ โดยบริษัทเช่าพื้นที่ในอาคารแห่งหนึ่งจากบริษัท นพลีน จำกัด เพื่อเป็นที่ตั้งสำนักงาน และมีการปรับปรุงต่อเติมอาคารดังกล่าว โดย ณ สิ้นปี 2553 - ณ สิ้นปี 2555 บริษัทมีส่วนปรับปรุงอาคารเช่า และเครื่องใช้สำนักงาน เท่ากับ 0.70 ล้านบาท 5.31 ล้านบาท และ 4.19 ล้านบาท ตามลำดับ นอกจากนี้ สินทรัพย์ไม่มีตัวตนของบริษัท คือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทั้งที่

เป็นโปรแกรม Ship Manager ซึ่งถูกพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในธุรกิจเดินเรือโดยเฉพาะ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐานที่ถูกลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย โดย ณ สิ้นปี 2553 – ณ สิ้นปี 2555 เท่ากับ 1.42 ล้านบาท 1.87 ล้านบาท และ 2.05 ล้านบาท ตามลำดับ

หนี้สินรวมของบริษัท ณ สิ้นปี 2553 – ณ สิ้นปี 2555 เท่ากับ 148.84 ล้านบาท 227.71 ล้านบาท และ 178.38 ล้านบาท ตามลำดับ หนี้สินส่วนใหญ่ของบริษัทเป็นหนี้สินหมุนเวียนระยะสั้นเพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการจัดหาสินค้าเป็นหลักโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ เจ้าหนี้การค้า และเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้นจากสถาบันการเงิน

โดย ณ สิ้นปี 2553 – ณ สิ้นปี 2555 บริษัทมีเจ้าหนี้การค้ารวม เท่ากับ 72.72 ล้านบาท 22.64 ล้านบาท และ 73.60 ล้านบาท ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 48.86 ร้อยละ 9.94 และร้อยละ 41.26 ของหนี้สินรวม โดยแบ่งเป็น 1) เจ้าหนี้การค้ากิจการที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งเกิดจากค่าจ้างขนส่งน้ำมันที่ยังไม่ได้จ่ายชำระจากการที่บริษัทว่าจ้างให้บริษัทที่เกี่ยวข้องกันขนส่งน้ำมันให้ และ 2) เจ้าหนี้การค้ากิจการอื่น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเจ้าหนี้การค้าที่เกิดจากการสั่งซื้อน้ำมัน เจ้าหนี้การค้าจากธุรกิจ Catering and Service และเจ้าหนี้อื่นๆ

ณ สิ้นปี 2553 บริษัทมีเจ้าหนี้การค้ากิจการอื่นจำนวน 71.35 ล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหนี้การค้าจากการสั่งซื้อน้ำมัน จำนวน 70.26 ล้านบาท ส่วนหนึ่งเป็นค่าซื้อน้ำมันจาก Supplier รายหนึ่ง จำนวน 41.22 ล้านบาท คงเหลือเจ้าหนี้การค้าจากการสั่งซื้อน้ำมันรายอื่นจำนวน 29.04 ล้านบาท ส่วนที่เหลือเป็นเจ้าหนี้การค้าที่เกิดจากการขนส่งน้ำมัน ค่าจ้างผู้ตรวจสอบ (Surveyor) ค่าคอมมิชชั่นจากการขายน้ำมัน อีกจำนวน 1.09 ล้านบาท สำหรับ ณ สิ้นปี 2554 บริษัทมีเจ้าหนี้การค้ากิจการอื่นจำนวน 21.39 ล้านบาท ซึ่งประกอบด้วยเจ้าหนี้การค้าที่เกิดจากการสั่งซื้อน้ำมัน จำนวน 16.37 ล้านบาท ลดลงจาก ณ สิ้นปี 2553 โดยมีสาเหตุมาจากการที่บริษัทซื้อน้ำมันด้วยเงินสดมากขึ้น เพื่อให้ได้รับส่วนลดทางการค้า ซึ่งจะช่วยให้บริษัทมีต้นทุนค่าน้ำมันลดลง ในขณะที่เดียวกันหากบริษัทมีเงินสดคงเหลือไม่เพียงพอ บริษัทต้องกู้เงินจากสถาบันการเงินมาเพื่อซื้อน้ำมัน ซึ่งทำให้เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้นจากสถาบันการเงินของบริษัทเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน สาเหตุที่ลูกหนี้การค้าลดลงอีกส่วนหนึ่งเกิดจากการที่บริษัทชำระหนี้ในส่วนที่เกินวงเงินเร็วกว่าเครดิตเทอมที่ได้รับ เพื่อที่จะได้มีวงเงินคงเหลือเพียงพอสำหรับการสั่งซื้อน้ำมันในครั้งต่อไป จึงทำให้บริษัทต้องชำระหนี้ค่าน้ำมันก่อนครบกำหนดการชำระเงิน จึงทำให้เจ้าหนี้การค้ากิจการอื่นลดลง นอกเหนือจากเจ้าหนี้การค้าจากค่าซื้อน้ำมันแล้ว บริษัทยังมีเจ้าหนี้การค้าที่เกิดจากธุรกิจ Catering and Service จำนวน 4.24 ล้านบาท และเจ้าหนี้การค้าอื่นๆ อีก 0.78 ล้านบาท

สำหรับ ณ สิ้นปี 2555 บริษัทมีเจ้าหนี้การค้ากิจการอื่น จำนวน 71.02 ล้านบาท ซึ่งเป็นเจ้าหนี้การค้าที่เกิดจากการซื้อน้ำมัน จำนวน 62.30 ล้านบาท ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเจ้าหนี้การค้าที่เกิดจาก Supplier รายหนึ่งจากการสั่งซื้อน้ำมัน จำนวน 47.38 ล้านบาท คงเหลือเจ้าหนี้การค้าจากการสั่งซื้อน้ำมันรายอื่น จำนวน 14.92 ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับเจ้าหนี้การค้าจากการสั่งซื้อน้ำมันรายอื่น ณ สิ้นปี 2555 ลดลงจาก ณ สิ้นปี 2554 ซึ่งเท่ากับ 16.37 ล้านบาท โดยมีสาเหตุหลักมาจากการที่บริษัทสั่งซื้อน้ำมันโดยใช้เงินสดมากขึ้น โดยเป็นเงินสดที่ใช้หมุนเวียนในการประกอบธุรกิจ ที่เกิดขึ้นจากการที่บริษัทมีการบริหารลูกหนี้การค้าที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงทำให้บริษัทมีเงินสดคงเหลือเพียงพอที่จะนำมาใช้หมุนเวียนในกิจการ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้บริษัทมีเจ้าหนี้การค้าลดลงแล้ว การซื้อน้ำมันโดยใช้เงินสดยังช่วยให้บริษัทได้รับส่วนลดเงินสดจากการซื้อน้ำมัน ซึ่งจะช่วยให้ต้นทุนค่าน้ำมันของบริษัทลดลงอีกด้วย

สำหรับเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้นจากสถาบันการเงิน ประกอบด้วย เงินเบิกเกินบัญชี ตั๋วสัญญาใช้เงิน และทรัสต์รีซิส โดย ณ สิ้นปี 2553 – ณ สิ้นปี 2555 เท่ากับ 66.51 ล้านบาท 188.22 ล้านบาท และ 94.54 ล้านบาท ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 44.68 ร้อยละ 82.66 และ 53.00 ของหนี้สินรวม ตามลำดับ ทั้งนี้ เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้นจาก

สถาบันการเงิน ณ สิ้นปี 2554 เพิ่มขึ้นจาก ณ สิ้นปี 2553 โดยมีสาเหตุหลักมาจากการที่บริษัทซื้อน้ำมันด้วยเงินสดเพื่อให้ได้รับส่วนลดทางการค้า โดยหากบริษัทมีเงินสดคงเหลือไม่เพียงพอบริษัทจะกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน จึงทำให้เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้นเพิ่มขึ้น อีกสาเหตุหนึ่งเกิดจากการที่บริษัทจ่ายชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้การค้าที่เป็นผู้ผลิตน้ำมันหรือผู้ค้าน้ำมันรายใหญ่เร็วกว่ากำหนด เพื่อจะได้มีวงเงินคงเหลือเพียงพอที่จะสั่งซื้อน้ำมันในครั้งต่อไป บริษัทจึงต้องกู้ยืมเงินเพื่อใช้ชำระค่าซื้อน้ำมัน จึงทำให้บริษัทมีเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้นเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน สำหรับ ณ สิ้นปี 2555 ยอดเงินเบิกเกินบัญชีลดลงจาก ณ สิ้นปี 2554 โดยมีสาเหตุหลักมาจากการที่บริษัทมีการบริหารลูกหนี้การค้าที่ดี ทำให้บริษัทสามารถเก็บเงินสดจากลูกหนี้การค้าได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้บริษัทมีเงินสดคงเหลือเพียงพอที่จะนำไปใช้ซื้อน้ำมันและชำระคืนหนี้ จึงทำให้บริษัทมียอดเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้นจากสถาบันการเงินลดลง

ส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท ประกอบด้วย ทุนที่ออกและชำระแล้ว และกำไรสะสม ซึ่ง ณ สิ้นปี 2553 – ณ สิ้นปี 2555 บริษัทมีส่วนของผู้ถือหุ้น จำนวน 94.63 ล้านบาท 159.37 ล้านบาท และ 222.76 ล้านบาท ตามลำดับ ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น โดยมีสาเหตุหลักมาจากการรับรู้กำไรสุทธิในแต่ละงวด และในปี 2554 บริษัทมีการเพิ่มทุนจำนวน 70.00 ล้านบาท ในขณะที่บริษัทมีการจ่ายเงินปันผลในปีดังกล่าว จำนวน 50.90 ล้านบาท

ปัจจัยเสี่ยง

1. ความเสี่ยงจากปัจจัยมหภาค

1.1 ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาน้ำมัน

ราคาน้ำมันมีความผันผวนไปตามปัจจัยต่างๆ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงและการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะภูมิภาคที่ประกอบธุรกิจก๊าซธรรมชาติและน้ำมันดิบ อุปสงค์และอุปทานของผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมสำเร็จรูปทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาค กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของภาครัฐทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นต้น ซึ่งปัจจัยดังกล่าวอยู่นอกเหนือการควบคุมของบริษัท ในกรณีที่ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงมีการปรับตัวสูงขึ้น บริษัทต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงานธุรกิจมากขึ้น จึงอาจส่งผลให้บริษัทต้องเพิ่มภาระหนี้สินระยะสั้นกับสถาบันการเงินเพื่อนำมาสนับสนุนสภาพคล่องของบริษัท ทั้งนี้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555 บริษัทมีวงเงินสินเชื่อระยะสั้นเพื่อการค้าจากสถาบันการเงินตามสัญญาเงินกู้ยืมในวงเงินสูงสุดรวม 624.75 ล้านบาท และ 9.24 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ซึ่งสูงกว่าความต้องการใช้เงินทุนหมุนเวียนของบริษัท ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555 ดังนั้น วงเงินกู้ยืมดังกล่าวทำให้บริษัทมีวงเงินคงเหลือจำนวน 528.46 ล้านบาท และจำนวน 5.83 ล้านดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

อย่างไรก็ตาม บริษัทจะนำเงินเพิ่มทุนที่ได้จากการเสนอขายหุ้นสามัญต่อประชาชนในครั้งนี มาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้ บริษัทมีอัตราส่วนหนี้สินที่มีภาระดอกเบี้ยต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Interest bearing debt to equity) และอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Total liabilities to equity) อยู่ในระดับต่ำ โดย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555 เท่ากับ 0.80 เท่า และ 0.42 เท่า ตามลำดับ บริษัทจึงเชื่อว่าบริษัทจะได้รับการสนับสนุนด้านสินเชื่อจากสถาบันการเงินต่างๆ ในกรณีที่ต้องการเสริมสภาพคล่องของบริษัท ทั้งนี้ ความผันผวนของราคาน้ำมัน ไม่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อบริษัท เนื่องจากราคาที่ขายให้แก่ลูกค้า กำหนดจากการบวกกำไรส่วนเพิ่มจากราคาต้นทุน (Cost Plus Pricing Method) อีกทั้งบริษัทไม่มีการเก็บสำรองน้ำมัน จึงไม่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนของราคาน้ำมัน นอกจากนี้ ลูกค้าของบริษัทส่วนใหญ่เป็นเรือเดินทะเลทั้งในประเทศและต่างประเทศ โรงงานอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการในธุรกิจต่างๆ เช่น ธุรกิจขนส่งทางบก ธุรกิจให้บริการรถโดยสาร เป็นต้น ซึ่งมี

ความจำเป็นต้องใช้น้ำมันเชื้อเพลิงในการดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง บริษัทจึงเชื่อมั่นว่าความผันผวนของราคาน้ำมันจึงไม่ได้ส่งผลกระทบต่อปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงของกลุ่มลูกค้าของบริษัท

1.2 ความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย

บริษัทอาจมีความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยที่ปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อต้นทุนทางการเงิน ฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของบริษัท โดยบริษัทมีแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในรูปหนี้สินระยะสั้น ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยลอยตัว (Floating Rate) โดยอ้างอิงจากอัตราดอกเบี้ยเงินกู้เบิกเกินบัญชีสำหรับลูกค้ารายใหญ่ขั้นต่ำ (Minimum Overdraft Rate หรือ MOR) และ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลาสำหรับลูกค้ารายใหญ่ขั้นต่ำ (Minimum Loan Rate หรือ MLR) โดย ณ สิ้นปี 2554 และ ณ สิ้นปี 2555 บริษัทมีเงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้นจากสถาบันการเงิน จำนวน 188.22 ล้านบาท และ 94.54 ล้านบาท ตามลำดับ และมีต้นทุนทางการเงิน (เฉพาะที่เกิดขึ้นจากการกู้ยืมเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยลอยตัว) จำนวน 10.44 ล้านบาท และ 7.75 ล้านบาท ตามลำดับ ทั้งนี้ ภายหลังจากการนำบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ แล้ว จะทำให้บริษัทมีเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มขึ้นจากเงินทุนที่ได้จากการขายหุ้นต่อประชาชน รวมทั้งบริษัทมีการกำหนดอัตรากำไรขั้นต้นในการจำหน่ายสินค้า ซึ่งอ้างอิงจากต้นทุนทางการเงินของบริษัท ดังนั้น ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจึงถูกชดเชยด้วยกำไรขั้นต้นจากการขายสินค้า ทำให้บริษัทไม่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากความผันผวนของอัตราดอกเบี้ย

1.3 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน

บริษัทมีต้นทุนการสั่งซื้อน้ำมันจากผู้ผลิตหรือผู้ค้าน้ำมันในต่างประเทศและต้นทุนการว่าจ้างผู้ตรวจสอบอิสระ (Surveyor) ที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ ซึ่งบริษัทมีการบริหารความเสี่ยงโดยทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Contract) กับธนาคารพาณิชย์ในประเทศแล้วทั้งจำนวน เพื่อลดผลกระทบจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนที่อาจส่งผลกระทบต่อผลประกอบการของบริษัท ในขณะที่เดียวกัน บริษัทมีการรับรู้รายได้จากการขายน้ำมันที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ จากการจัดจำหน่ายและให้บริการขนส่งน้ำมันให้แก่เรือที่มีการแจ้งการเดินทางออกนอกประเทศหรือเรือเดินทะเลที่มีสัญชาติต่างประเทศ ทั้งนี้ บริษัทได้ทำสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้ากับธนาคารพาณิชย์ในประเทศทั้งจำนวน เช่นเดียวกัน

2. ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจและการดำเนินงานของบริษัท

2.1 ความเสี่ยงจากการเรียกเก็บเงินจากลูกค้าหรือได้รับชำระหนี้ล่าช้า

บริษัทมีนโยบายการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นโดยการให้เครดิตแก่ลูกค้า ซึ่งการพิจารณาวงเงินสินเชื่อและระยะเวลาการให้สินเชื่อแก่ลูกค้าแต่ละราย จะขึ้นอยู่กับสถานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน ประวัติการชำระเงิน รวมถึงปริมาณการซื้อสินค้าที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม บริษัทอาจมีความเสี่ยงจากการผิดนัดชำระค่าสินค้าและบริการจากลูกค้า หรือได้รับชำระหนี้ล่าช้ากว่ากำหนดระยะเวลา ทั้งนี้ บริษัทมีการจัดตั้งคณะทำงานพิจารณาสินเชื่อ (Credit Committee) ซึ่งประกอบด้วย กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการฝ่ายการเงินและบัญชี ผู้จัดการฝ่ายขาย และผู้จัดการฝ่ายบริการลูกค้า เพื่อพิจารณาการอนุมัติวงเงินสินเชื่อและระยะเวลาการให้สินเชื่อของลูกค้าที่เป็ดบัญชีใหม่ การทบทวนวงเงินสินเชื่อและระยะเวลาการให้สินเชื่อ นอกจากนี้ คณะทำงานพิจารณาสินเชื่อยังดูแลด้านการเร่งรัดติดตามลูกหนี้ที่ค้างชำระ ตลอดจนการตัดสินใจดำเนินการตามกฎหมายฟ้องร้องเมื่อลูกค้าผิดนัดชำระหนี้ตามเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งคณะทำงานพิจารณาสินเชื่อกำหนดให้มีการพิจารณารายงานลูกหนี้ค้างชำระ (Aging Report) ในทุกเดือน เพื่อติดตามการชำระหนี้ของลูกหนี้แต่ละรายอย่างใกล้ชิด หาก

พบว่าลูกหนี้รายใดมีการค้างชำระหนี้เกินกว่ากำหนด คณะทำงานพิจารณาสินเชื่อจะเร่งให้ดำเนินการติดตามหนี้จากลูกหนี้ที่ค้างชำระ และรายงานความคืบหน้าในการติดตามหนี้ให้แก่คณะทำงานพิจารณาสินเชื่อทราบ รวมทั้งกำหนดแนวทางในการแก้ไขหนี้ที่ค้างชำระ อาทิเช่น เจรจาให้ลูกหนี้ที่ค้างชำระผ่อนชำระหนี้คงค้าง หรือขอหลักประกันเพิ่มเติม เป็นต้น

2.2 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงบริษัทแม่

การจำหน่ายสินค้าและบริการ

บริษัทมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ คือ บริษัท นทลิน จำกัด ซึ่งถือหุ้นในบริษัทร้อยละ 47.22 (ภายหลังการออกและเสนอขายหุ้นแก่กรรมการและผู้บริหารของบริษัทและบริษัทในกลุ่มนทลิน และประชาชนในครั้งนั้น) โดยในปี 2553 - ปี 2555 บริษัทมีรายได้จากการขายสินค้าและบริการให้กับกลุ่มนทลินจำนวน 250.61 ล้านบาท 276.11 ล้านบาท และ 408.47 ล้านบาท ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 16.07 ร้อยละ 10.90 และร้อยละ 15.19 ของรายได้จากการขายสินค้าและบริการทั้งหมด ตามลำดับ ทั้งนี้ บริษัทมีนโยบายในการกำหนดราคาขายสินค้าให้แก่บริษัทในกลุ่มนทลินเช่นเดียวกับการขายสินค้าให้แก่ลูกค้าทั่วไป อย่างไรก็ตาม บริษัทมีแนวทางที่จะลดการพึ่งพิงรายได้จากการขายให้แก่กลุ่มนทลิน โดยมีแผนที่จะเพิ่มปริมาณการขายให้แก่ลูกค้าที่เป็นเรือเดินทะเลทั้งในประเทศและต่างประเทศ เรือเดินทะเลที่ไม่ใช่สัญชาติไทย หรือเรือลำเลียงวัสดุอุปกรณ์/เครื่องอุปโภคบริโภคของแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซต่างๆ รวมถึงการสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้าเดิมอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ บริษัทยังได้แสวงหาโอกาสที่จะเพิ่มจำนวนลูกค้ารายใหญ่เพื่อเพิ่มรายได้และกำไรให้แก่บริษัทอย่างต่อเนื่องเช่นกัน

นอกจากนั้น บริษัทอาจสูญเสียรายได้ที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจ Catering and Service หากกลุ่มนทลินจะไม่ได้ส่งต่องานด้านนี้มาให้บริษัทดำเนินการ อย่างไรก็ตาม ณ ปัจจุบัน บริษัทได้รับการอนุมัติจากปตท.สผ. สำหรับการเป็นผู้ให้บริการในธุรกิจ Catering and Service ตามพื้นที่ที่กำหนด (Vendor List) ทำให้บริษัทสามารถเข้าไปร่วมประมูลเพื่อดำเนินการให้บริการด้าน Catering and Service ให้แก่ปตท.สผ.ได้ ซึ่งจะช่วยให้บริษัทลดการพึ่งพิงกลุ่มนทลิน และเพิ่มศักยภาพของบริษัทในการขยายเข้ามาสู่ธุรกิจนี้มากขึ้น

การค้าประกันวงเงินสินเชื่อ

กลุ่มนทลินได้ให้ความช่วยเหลือแก่บริษัทในการค้าประกันวงเงินสินเชื่อระยะสั้น โดย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555 มีวงเงินจำนวนรวม 164.00 ล้านบาท และ 3.74 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จากสถาบันการเงินในประเทศจำนวน 2 แห่ง โดยไม่มีการจ่ายและคิดค่าตอบแทนสำหรับการค้าประกันดังกล่าว ทั้งนี้ บริษัทได้เจรจากับสถาบันการเงินเพื่อขอให้สถาบันการเงินยกเลิกเงื่อนไขการค้าประกัน โดยสถาบันการเงินทั้ง 2 แห่งมีเงื่อนไขการยกเลิกการค้าประกันภายหลังจากที่บริษัทเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ เรียบร้อยแล้ว

การเช่าอาคารสำนักงานและการรับบริการด้านทรัพยากรบุคคลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

บริษัทได้เช่าพื้นที่ภายในอาคารสำนักงานที่มีบริษัท นทลิน จำกัด (“นทลิน”) เป็นเจ้าของโดยมีอัตราค่าเช่าและค่าบริการที่เรียกเก็บเป็นอัตราเดียวกันกับอัตราที่เรียกเก็บกับบริษัทผู้เช่ารายอื่นๆ ในกลุ่มนทลินและบุคคลภายนอก อีกทั้งอัตราดังกล่าวสามารถเทียบเคียงได้กับอัตราค่าเช่าพื้นที่บริเวณใกล้เคียง นอกจากนี้ บริษัทได้ว่าจ้างนทลินให้เป็นผู้บริหารจัดการด้านทรัพยากรบุคคล โดยมีการจ่ายค่าบริการเป็นรายเดือน ซึ่งค่าบริการดังกล่าวเป็นอัตราที่ต่ำกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบริการที่บริษัทว่าจ้างพนักงานมาดูแลงานด้านนี้เอง อีกทั้งบริษัทได้ว่าจ้างนทลินให้เป็นผู้บริหารงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ เนื่องจาก

บริษัท นทลิน จำกัด เป็นผู้พัฒนาระบบ Ship Manager ซึ่งเป็นระบบปฏิบัติงานหลักสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจขนส่งทางเรือ และบริษัทได้ใช้ระบบงานดังกล่าวเป็นระบบปฏิบัติการหลัก อย่างไรก็ตาม บริษัทมีมาตรการในเรื่องการจำกัดการเข้าถึงข้อมูลของบริษัท โดยการจำกัดจำนวนคนที่จะสามารถเข้าถึงข้อมูลของบริษัทให้เป็นไปตามรายชื่อพนักงานที่นทลินแจ้งกับบริษัทเท่านั้น อีกทั้งบริษัทได้ทำสัญญารักษาความลับของข้อมูลภายในระหว่างบริษัทและบุคคลดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรอีกด้วย

2.3 ความเสี่ยงในเรื่องการแข่งขันและการเข้ามาทำธุรกิจได้ง่ายของผู้ประกอบการรายใหม่

ธุรกิจการจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเรือเดินทะเลมีผู้ประกอบการหลายราย จึงทำให้เกิดการแข่งขันสูงโดยเฉพาะการแข่งขันด้านราคา ซึ่งผู้ประกอบการที่มีฐานลูกค้าจำนวนมากและมีปริมาณการสั่งซื้อน้ำมันมากจะได้เปรียบในเรื่องอำนาจต่อรองทำให้ได้ราคาต่ำกว่าการสั่งซื้อน้ำมันในปริมาณน้อย จึงได้เปรียบในการกำหนดราคาขายน้ำมัน นอกจากนี้ การทำธุรกิจจำหน่ายน้ำมันสำหรับเรือเดินทะเลไม่จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวรสูง ทำให้การเข้ามาดำเนินธุรกิจสามารถทำได้ง่ายซึ่งปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจการจัดหาน้ำมันเชื้อเพลิงเรือ ได้แก่ พนักงานขายซึ่งมีฐานลูกค้าและความสัมพันธ์อันดีกับบริษัทผู้ผลิตน้ำมัน บริษัทจึงให้ความสำคัญกับบุคลากรของบริษัท ซึ่งถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจ โดยจ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสมและมีการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความรู้และเพิ่มศักยภาพในการทำงาน นอกจากนี้ บริษัทและกลุ่มนทลินอยู่ในธุรกิจรับขนส่งน้ำมันทางเรือและจำหน่ายน้ำมันสำหรับเรือเดินทะเลมานาน ทำให้มีประสบการณ์และความชำนาญในธุรกิจ ประกอบกับมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้ผลิตน้ำมันและผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ทำให้บริษัทมีการสั่งซื้อน้ำมันในปริมาณมากเพียงพอที่จะทำให้บริษัทสามารถซื้อน้ำมันจากผู้ผลิตได้ในราคาที่แข่งขันได้ อีกทั้งการที่บริษัทดำเนินธุรกิจนี้มาเป็นเวลานาน ด้วยการรักษาคุณภาพในการขายสินค้าและให้บริการไม่ว่าจะเป็นคุณภาพของน้ำมันที่ได้มาตรฐานของกรมธุรกิจพลังงาน และการให้บริการที่อำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้า ทำให้บริษัทเป็นที่น่าเชื่อถือกับลูกค้าที่ซื้อสินค้าจากบริษัท

2.4 ความเสี่ยงจากการพึ่งพาผู้ผลิตสินค้า (Supplier) รายใหญ่

บริษัทจะสั่งซื้อน้ำมันจากผู้ผลิตน้ำมันและผู้ค้าน้ำมันที่มีอยู่หลายรายในตลาด โดยราคาสินค้าของผู้ผลิตแต่ละรายจะมีราคาใกล้เคียงกันโดยอ้างอิงกับราคาตลาด ทั้งนี้ บริษัทสั่งซื้อน้ำมันจากบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) (“ปตท.”) ซึ่งเป็นบริษัทที่ดำเนินธุรกิจปิโตรเลียมที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย เป็นปริมาณที่สูงกว่าผู้ผลิตรายอื่นโดยในปี 2553 – ปี 2555 บริษัทมีมูลค่าการสั่งซื้อน้ำมันจากปตท. คิดเป็นร้อยละ 43.46 ร้อยละ 44.05 และร้อยละ 38.48 ของมูลค่าการสั่งซื้อน้ำมันทั้งหมด ตามลำดับ ซึ่งการสั่งซื้อจากปตท. ในปริมาณที่มากจะช่วยให้บริษัทซื้อน้ำมันได้ในราคาที่แข่งขันได้ และจะช่วยให้บริษัทมีความมั่นใจว่า บริษัทจะได้รับการจัดสรรน้ำมันจากปตท. หากอยู่ในสถานการณ์ที่มีปริมาณน้ำมันไม่เพียงพอ

อย่างไรก็ตาม บริษัทมีการกระจายการสั่งซื้อน้ำมันจากผู้ผลิตน้ำมันและผู้ค้าน้ำมันรายอื่นๆ โดยก่อนการสั่งซื้อน้ำมันแต่ละครั้ง พนักงานขายจะเปรียบเทียบราคาขายน้ำมันรายวันจากผู้ผลิตน้ำมันและผู้ค้าน้ำมันอย่างน้อย 2 ราย บริษัทจะสั่งซื้อน้ำมันโดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ อาทิ ลักษณะของสินค้า ราคา และระยะทางการขนส่งสินค้าไปยังจุดหมายปลายทางที่ได้ตกลงไว้กับลูกค้าของบริษัท เป็นต้น

2.5 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงบุคลากรที่มีประสบการณ์เฉพาะด้านของบริษัท

บริษัทมีการพึ่งพิงบุคลากรที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเกี่ยวกับธุรกิจการซื้อขายน้ำมัน ซึ่งรวมถึงบุคลากรในฝ่ายขาย และฝ่ายบริการลูกค้า ซึ่งหากขาดบุคลากรเหล่านี้ อาจมีผลกระทบต่อผลการดำเนินธุรกิจของบริษัท อย่างไรก็ตาม

ก็ตาม บริษัทตระหนักถึงความสำคัญของบุคลากรกลุ่มดังกล่าว จึงได้มีการพิจารณาผลตอบแทนที่ให้แก่บุคลากรของบริษัท โดยเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ การนำบริษัทเข้าเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ จะทำให้บริษัทมีความน่าเชื่อถือ และมั่นคงในมุมมองของพนักงานมากยิ่งขึ้น

2.6 ความเสี่ยงจากการทำสัญญากับผู้ประกอบการขนส่งนํ้ามันในการขนส่งนํ้ามันในแต่ละช่องทาง

บริษัทได้ทำสัญญาว่าจ้างผู้ประกอบการรับจ้างขนส่งนํ้ามันเชื้อเพลิงเรือทางทะเลเพียงรายเดียว คือ บริษัท บี.พี.พี. จำกัด (“บี.พี.พี.”) โดย บี.พี.พี. มีเรือที่ใช้ดำเนินการขนส่งนํ้ามันให้แก่บริษัทจำนวน 9 ลำ และในสัญญาจะระบุถึงขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ประกอบการรับจ้างขนส่งนํ้ามันทางทะเล ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การบำรุงรักษาเรือบรรทุกนํ้ามันให้มีประสิทธิภาพ และอยู่ในลักษณะที่เหมาะสม การทำกรรมกรรมประกันภัยเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงทุกชนิด (All risks) ไปจนถึงความรับผิดชอบต่อการสูญหายหรือการเจือปนของนํ้ามัน ความรับผิดชอบต่อการขนส่งล่าช้า และการขนส่งผิดสถานที่ เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราค่าขนส่งของ บี.พี.พี. กับผู้ประกอบการรับจ้างขนส่งนํ้ามันรายอื่นนั้น อัตราค่าขนส่งที่บริษัทจ่ายให้ บี.พี.พี. ไม่แตกต่างจากค่าขนส่งที่จ่ายให้แก่ผู้ประกอบการรับจ้างขนส่งนํ้ามันรายอื่นมากนัก แต่การว่าจ้าง บี.พี.พี. ทำให้บริษัทมั่นใจได้ว่านํ้ามันจะส่งถึงลูกค้าครบถ้วนตามจำนวน ภายในกำหนดเวลาที่ตกลงกัน และการขนส่งมีกรรมกรรมประกันภัยเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงทุกชนิด ในกรณีที่ บี.พี.พี. ไม่สามารถให้บริการได้ บริษัทสามารถติดต่อว่าจ้างผู้ประกอบการรับจ้างขนส่งนํ้ามันรายอื่นเป็นคร่าวๆ หรือทำการสั่งซื้อสินค้ากับผู้ผลิตที่เสนอบริการขนส่งควบคู่กันไปด้วย อย่างไรก็ตาม การจ้างผู้ประกอบการรายอื่นจะไม่มี การทำประกันภัย ซึ่งอาจทำให้บริษัทมีความเสี่ยงหากเกิดความผิดพลาดจากการขนส่ง โดยในปี 2553 - ปี 2555 บริษัทจ่ายค่าขนส่งให้แก่ บี.พี.พี. เป็นจำนวน 4.74 ล้านบาท 4.51 ล้านบาท และ 8.10 ล้านบาท ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 89.87 ร้อยละ 77.15 และร้อยละ 86.68 ของค่าขนส่งทางทะเลทั้งหมด (โดยไม่รวมค่าขนส่งระหว่างประเทศ เนื่องจากมีปริมาณขนส่งในแต่ละครั้งสูงทำให้ต้องใช้เรือคนละประเภท) ตามลำดับ

สำหรับการจำหน่ายนํ้ามันโดยให้บริการขนส่งทางบก ซึ่งบริษัทเพิ่งเริ่มธุรกิจเมื่อปลายปี 2553 นั้น บริษัทจะเลือกใช้ บริการขนส่งของผู้ผลิตและผู้ค้านํ้ามันหรือว่าจ้างผู้ขนส่งอิสระที่ทำสัญญาขนส่งกับบริษัทให้เป็นผู้ขนส่งสินค้าให้ โดยบริษัททำ สัญญาจ้างเหมาขนส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมทางบกกับผู้ขนส่งจำนวน 3 ราย (“ผู้ขนส่งทางบก”) ซึ่งดูแลพื้นที่จัดส่งที่แตกต่างกัน โดยในสัญญาได้ระบุถึงขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ขนส่งทางบก ที่ครอบคลุมถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างการขนส่งนํ้ามัน และการทำกรรมกรรมประกันภัยเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงทุกชนิด (All risks) การทำสัญญากับผู้ขนส่งทางบกทำให้บริษัทมั่นใจ ว่าลูกค้าจะได้รับการบริการโดยปราศจากข้อผิดพลาด นอกจากนี้ บริษัทสามารถสั่งซื้อนํ้ามันจากผู้ผลิตนํ้ามันที่เสนอบริการขนส่งควบคู่กันไปด้วย ซึ่งการขนส่งดังกล่าวจะรวมประกันภัยเพื่อคุ้มครองความเสี่ยงทุกชนิดเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม บริษัทสามารถว่าจ้างผู้ประกอบการรับจ้างขนส่งนํ้ามันรายอื่นเป็นคร่าวๆ เนื่องจากผู้ประกอบการประเภทนี้มีอยู่เป็นจำนวนมาก แต่บริษัทอาจมีความเสี่ยงในเรื่องคุ้มครองความเสี่ยงภัย เนื่องจากการว่าจ้างขนส่งเป็นคร่าวๆ ผู้ขนส่งจะไม่รับผิดชอบต่อ ความเสียหายใดๆ ที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการขนส่งนํ้ามัน

2.7 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้รับช่วงให้บริการจัดหาบริการด้านอาหาร ทำความสะอาด และซักกรี๊ดของพนักงาน ประจำแท่นขุดเจาะนํ้ามันและก๊าซบนเรือพักอาศัย (Catering and Service)

จากการที่บริษัทได้ทำสัญญารับจ้างในการจัดหาบริการด้านอาหาร ทำความสะอาด และซักกรี๊ดของพนักงานประจำ แท่นขุดเจาะนํ้ามันและก๊าซบนเรือพักอาศัย (Catering and Service) จากบริษัท นทลิน ออฟชอร์ จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาหลักกับ บริษัทผู้ว่าจ้าง และบริษัทได้ว่าจ้างให้บริษัท หัสติน แคทเทอริง จำกัด (“หัสติน”) ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนได้ในกาให้บริการใน

ธุรกิจดังกล่าวมาเป็นเวลานาน เป็นผู้ให้บริการดังกล่าวแก่บริษัทผู้ว่าจ้างอีกต่อหนึ่ง บริษัทจึงอาจมีความเสี่ยงว่าหากในอนาคต หัสดินไม่สามารถให้บริการดังกล่าวได้ หรือหัสดินไม่ร่วมกับบริษัทในการที่บริษัทจะขยายการดำเนินธุรกิจ Catering and Service เพิ่มเติมต่อไปในอนาคต บริษัทก็จะไม่สามารถดำเนินการได้เอง

อย่างไรก็ตาม บริษัทและหัสดินมีความสัมพันธ์อันดีต่อกันมายาวนาน และถือเป็นพันธมิตรทางธุรกิจ โดยบริษัทเป็นผู้ให้การสนับสนุนในการจ่ายเงินล่วงหน้าเพื่อให้หัสดินใช้หมุนเวียนในการดำเนินการผลิตอาหารและบริการเพื่อให้บริการต่อผู้ว่าจ้างโดยตรง บริษัทจึงเชื่อว่าหัสดินน่าจะร่วมกับบริษัทในการดำเนินธุรกิจ Catering and Service ต่อไปในอนาคต

2.8 ความเสี่ยงจากผลกระทบจากการถูกจัดอยู่ในกลุ่มบริษัทผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 7

ปัจจุบันบริษัทจดทะเบียนอยู่ในกลุ่มบริษัทผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติการค้าน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. 2543 ซึ่งเป็นผู้ค้าน้ำมันที่มีปริมาณการค้าแต่ละชนิด หรือรวมกันทุกชนิดปีละไม่ถึง 100,000 เมตริกตัน (ประมาณ 120 ล้านลิตร) แต่เป็นผู้ค้าน้ำมันที่มีปริมาณการค้าแต่ละชนิด หรือรวมกันทุกชนิดเกินปีละ 30,000 เมตริกตัน (ประมาณ 36 ล้านลิตร) โดยปริมาณการค้าดังกล่าวจะไม่นับรวมปริมาณการจำหน่ายน้ำมันที่จัดหาจากต่างประเทศให้กับลูกค้าเพื่อใช้ในต่างประเทศ (External) ในปี 2554 และปี 2555 บริษัทมียอดจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นในประเทศรวมกันทุกชนิดจำนวน 78.28 ล้านลิตร และ 63.35 ล้านลิตร (ไม่รวมปริมาณการจำหน่ายน้ำมันที่จัดหาจากภายนอกประเทศให้กับลูกค้าเพื่อใช้ในต่างประเทศ (External)) อย่างไรก็ตาม หากในอนาคต บริษัทมีการขยายปริมาณการค้าน้ำมันเกินกว่า 120 ล้านลิตร บริษัทจะต้องจดทะเบียนเป็นผู้ค้าน้ำมันตามมาตรา 7 ซึ่งจะต้องสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงไว้ในอัตราร้อยละ 5 ของปริมาณการค้าน้ำมันเชื้อเพลิงประจำปี ซึ่งจะไม่รวมจำนวนที่จำหน่ายนอกประเทศซึ่งจัดซื้อในต่างประเทศ โดยในการสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงนี้ บริษัทจะต้องมีการลงทุนในการจัดหาสถานที่เพื่อจัดเก็บสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงหรือว่าจ้างให้บุคคลอื่นเก็บสำรองน้ำมันเชื้อเพลิงแทน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดและผลประกอบการของบริษัท โดยเงินทุนหมุนเวียนที่บริษัทจะต้องใช้เพิ่มขึ้นจากปริมาณน้ำมันที่ต้องกันสำรอง ประมาณ 161.73 ล้านบาท (คำนวณจากปริมาณการสำรองน้ำมันที่อัตราร้อยละ 5 ของปริมาณการค้าน้ำมันที่ 120 ล้านลิตรต่อปี โดยใช้ราคาน้ำมันเฉลี่ยของปี 2555 ที่ 26.96 บาทต่อลิตร และไม่รวมค่าเช่าสถานที่ในการเก็บสำรองน้ำมัน) อย่างไรก็ตาม การเสนอขายหุ้นแก่ประชาชนในครั้งนี้ จะทำให้บริษัทมีเงินทุนเพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการกู้ยืมของบริษัทได้ นอกจากนี้ บริษัทมีนโยบายขยายการจำหน่ายน้ำมันให้แก่กลุ่มลูกค้าที่รับน้ำมันจากผู้ผลิตในประเทศ และนำไปใช้นอกประเทศ (International) และกลุ่มลูกค้าที่รับน้ำมันจากผู้ผลิตในต่างประเทศ เพื่อใช้ในต่างประเทศ (External) ซึ่งปริมาณการขายน้ำมันผ่านลูกค้ากลุ่มที่รับน้ำมันจากผู้ผลิตในต่างประเทศจะไม่ถูกนับรวมเป็นปริมาณการค้าน้ำมันตามมาตรา

3. ความเสี่ยงด้านการบริหารจัดการ

3.1 ความเสี่ยงจากกรณีผู้ถือหุ้นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งถือหุ้นมากกว่าร้อยละ 50

ภายหลังการออกและเสนอขายหุ้นในครั้งนี้บริษัท นทลิน จำกัด และบุคคลตามมาตรา 258 จะถือหุ้นในบริษัทรวมทั้งสิ้นร้อยละ 58.33 ของทุนที่ออกและเรียกชำระแล้วทั้งหมดของบริษัท โดยยังคงเป็นผู้ถือหุ้นที่ถือหุ้นเกินกึ่งหนึ่ง ซึ่งจะทำให้เป็นผู้มีอำนาจควบคุมในการตัดสินใจของบริษัทสำหรับกรณีที่ต้องใช้เกณฑ์เสียงข้างมากในการลงคะแนน เว้นแต่เรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับของบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับมติไม่ต่ำกว่า 3 ใน 4 ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น เช่น การเพิ่มทุน การลดทุน การขายหรือโอนกิจการบางส่วนหรือทั้งหมด ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นของบริษัทจึงมีความเสี่ยงจากการที่ไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลเรื่องของผู้ถือหุ้นใหญ่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา อย่างไรก็ตาม บริษัทได้มีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการโดยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และได้มีการกำหนดขอบเขตในการดำเนินงาน การมอบอำนาจให้แก่กรรมการและ

ผู้บริหารอย่างชัดเจน เพื่อให้การดำเนินธุรกิจของบริษัทเป็นไปอย่างโปร่งใส นอกจากนี้ บริษัทยังได้มีการแต่งตั้งบุคคลภายนอกเป็นกรรมการอิสระจำนวน 3 คน จากกรรมการทั้งหมด 7 คน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบ ถ่วงดุลการตัดสินใจ และพิจารณาอนุมัติรายการต่างๆ ก่อนนำเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้น และหากบริษัทมีความจำเป็นในการทำรายการกับบุคคลที่อาจมีความขัดแย้ง บริษัทจะปฏิบัติตามขั้นตอนการอนุมัติการทำรายการระหว่างกันและข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ คณะกรรมการกำกับตลาดทุน และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างเคร่งครัด โดยบุคคลที่อาจมีความขัดแย้งจะไม่มีสิทธิออกเสียงในการพิจารณารายการดังกล่าว

4. ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเสนอขายหุ้นของบริษัท

เพื่อให้สอดคล้องกับคุณสมบัติเรื่องการกระจายการถือหุ้นให้แก่นักลงทุนรายย่อย บริษัทจะต้องมีผู้ถือหุ้นสามัญรายย่อยไม่น้อยกว่า 300 ราย และจะต้องถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ซึ่งขึ้นอยู่กับผลของการเสนอขายหุ้นต่อประชาชน บริษัทจึงยังคงมีความไม่แน่นอนที่บริษัทจะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (“ตลาดหลักทรัพย์ฯ”) ให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทในตลาดรอง และอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่เราคาดการณ์ไว้หากหุ้นของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ได้

สรุปข้อมูลเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์ในครั้งนี้

ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2555 บริษัทมีทุนจดทะเบียนจำนวน 180 ล้านบาท แบ่งเป็นหุ้นสามัญจำนวน 180 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท และมีหุ้นที่ออกและชำระแล้ว จำนวน 110 ล้านบาท แบ่งเป็นหุ้นสามัญจำนวน 110 ล้านหุ้น มูลค่าที่ตราไว้หุ้นละ 1 บาท โดยที่ประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ 1/2556 ซึ่งจัดขึ้นเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2556 ได้มีมติอนุมัติการจัดสรรหุ้นสามัญเพิ่มทุนเพื่อเสนอขายให้แก่

- 1) กรรมการและผู้บริหารของบริษัทและบริษัทในกลุ่มนิติน จำนวนไม่เกิน 7.70 ล้านหุ้น ซึ่งการจัดสรรหุ้นให้แก่กรรมการและผู้บริหาร จะอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์และวิธีการเดียวกันกับการจัดสรรหุ้นเพื่อเสนอขายให้แก่ประชาชน
- 2) ประชาชน จำนวน 62.30 ล้านหุ้น

รวมเป็นหุ้นที่เสนอขายทั้งหมด 70.00 ล้านหุ้น หรือคิดเป็นร้อยละ 38.89 ของทุนที่ออกและชำระแล้วภายหลังการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนในครั้งนี้

ทั้งนี้ การกำหนดราคาหุ้นสามัญเพิ่มทุนของบริษัทในครั้งนี้ ใช้วิธีการเปรียบเทียบราคาตลาดที่สามารถอ้างอิงได้ (Market Comparable) จากบริษัทในกลุ่มที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ โดยใช้อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (Price/Earning Ratio) เท่ากับ [●] เท่า ซึ่งเป็นส่วนลดจากค่าเฉลี่ยอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้นของบริษัทในกลุ่มที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ ในช่วง [●] เดือน ตั้งแต่วันที่ [●] - [●] [●] 255[●] ซึ่งมีค่าเท่ากับ [●] เท่า โดยอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้นที่ใช้กำหนดราคามีส่วนลดประมาณร้อยละ [●]

บริษัทคำนวณค่ากำไรต่อหุ้นโดยใช้ผลรวมกำไรสุทธิของบริษัทในช่วง 4 ไตรมาสล่าสุด (ตั้งแต่ไตรมาสที่ [●] ปี 255[●] ถึงไตรมาสที่ [●] ปี 255[●]) หารด้วยจำนวนหุ้นสามัญทั้งหมด 180,000,000 หุ้น (Fully Diluted) ซึ่งมีค่าเท่ากับ [●] บาทต่อหุ้น

บริษัทมีวัตถุประสงค์ในการใช้เงินที่ได้รับจากการเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนให้แก่กรรมการและผู้บริหารของบริษัทและบริษัทในกลุ่มนิติน และประชาชนในครั้งนี้ เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการขยายธุรกิจของบริษัท ทั้งนี้ บริษัทมีความประสงค์จะนำหุ้นสามัญของบริษัท เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ หลังที่ได้รับอนุญาตเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนให้แก่ประชาชนจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

(ผู้ลงทุนควรอ่านรายละเอียดในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ก่อนการตัดสินใจของซื้อหลักทรัพย์)